Tef

CİNAYET MASASI

BÜTÜN KADINLAR HAYRİ'YE HAYRAN

Çünkü O...

FIRT FERMUARI

Sayesinde muhitinin en hızlı soyunan gencidir.

BİR FIRT FERMUARI ŞIK ERKEĞİN SÜKSESİDİR

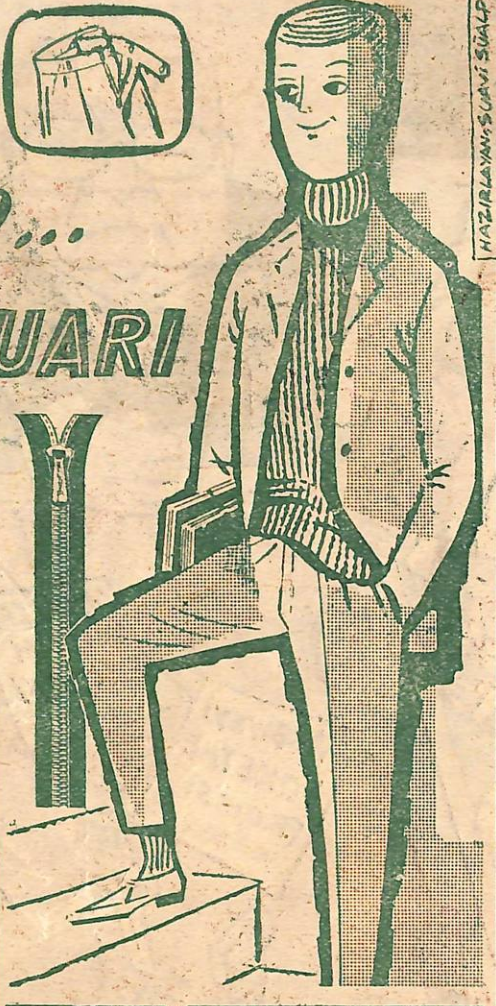

FIRT SAYESİNDE FİYAKANIZ ARTAR.

Dünyanın En Güzel **Makası**

Çekmece tren istasyonuna 8 Km. mesafededir.

MAKAS BEKÇİSİ Salih

KAYIP ARANIYOR

Yanda resmi görülen oğlum İSMAİL üçgündenberi kayıptır. Beni kızdırmasın eğer bir elime geçirirsem ayağımın altına alırım.

İSMAİLİN BABASI

DÜNYANIN EN BÜYÜK KALEMİ...

20.000 işçi, 80 mühendis, 60 fen memuru, 160 tornacı, 3 bileyci, 240 kaynakçı ve bir de ben tam 8 sene 24 ay 3 saat çalışarak EYFEL'DEN büyük olan bu kalemi yaptık

FAKAT ŞİMDİ

Ne yapacağımızı bilemiyoruz. Çünkü bu kalem başımıza belâ oldu. Bütün şehir kalemin mürekkebinin ani bir boşalmasiyle sel felâketine uğrayabilir.

BU BELADAN BİZİ KURTARANA Bir Tükenmez Kalem hediye edilecektir

MEYVA SULARININ SEKSOLOJİK TESİRLERİNE MALİK OLAN

İngiliz

KAZIK

Meyva tuzu ANİ VE KAT'İ TESİRLİDİR.

Bunun için bu tuza karşı çok ciddi ve hazırlıklı olun

Tef

HAFTALIK MİZAH GAZETESİ

Her hafta Çarşamba günleri çıkar.

YAZARLAR :

Adnan Tahir
Adnan Veli
Alplâçin
Aziz Nesin
Bedii Faik
Bülent Oran
Çetin Altan
İlhan Engin
Haldun Taner
Halit Kıvanç
Melih Cevdet Anday
Orhan Boran
Reşat Ekrem Koçu
Rıfat Ilgaz
Selâmi İzzet Sedes
Suavi Süalp
Yalçın Kaya
Zahir Güvemli

KARİKATÜRCÜLER :

Ali Ulvi Ersoy
Altan Erbulak
Ayhan Başoğlu
Bedri Koraman
Eflâtun Nuri Erkoç
Ferit Özgören
Ferruh Doğan
Mustafa Eremektar
Nehar Tüblek
Oğuz Aral
Öktemer Köksal
Ratip Tahir Burak
Sadi Dinççağ
Semih Balcıoğlu
Sinan Bıçakçıoğlu
Suat Yalaz
Tekin Aral
Tonguç
Turhan Selçuk
Yalçın Tüzecan
Yüksel Ünsal

★

KLİŞELER
AR KLİŞE ATÖLYESİ

★

KAPAK BASKISI
AR-EL MATBAASI

★

DİZGİ VE TERTİP
İSTANBUL EKSPRES

★

BASKI
BAHAR MATBAASI

★

Fiatı: 100 kuruştur.

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazılşleri Müdürü : . . . . ERTEM EGİLMEZ

Umumî Neşriyat Müdürü : . . . . FERRUH DOĞAN

Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon : 27 34 40

CİLT : 1 ★ 27 TEMMUZ 1960 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 6

HAFTANIN HATLARI

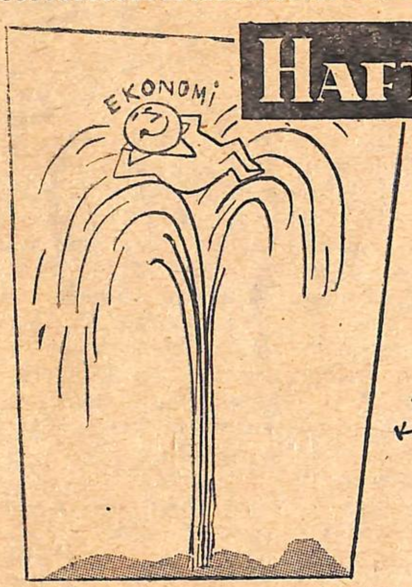

ADANA'DA PETROL BULUNDU.

"BASIN HÜRRİYETİNDEN DOĞACAK MAHZURLARIN YEGÂNE İZÂLE VASITASI YİNE BASIN HÜRRİYETİDİR
K. ATATÜRK

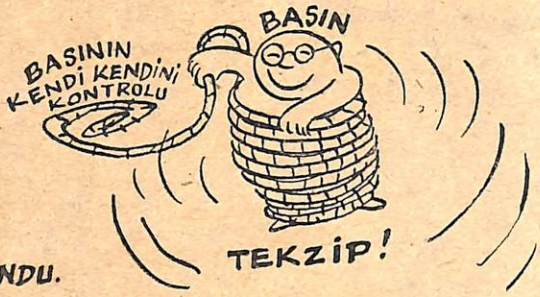

TEKZİP!

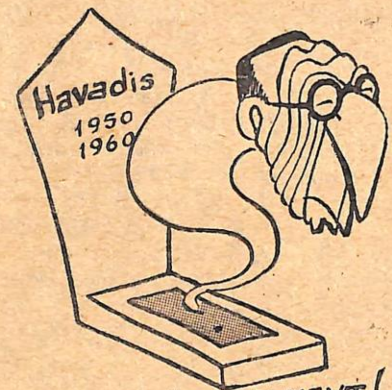

BASÜBADELMEVT!..

ZİRAÎ GAYRİMENKUL!

YANKI!

BAŞYAZI

ŞARK CEPHESİNDE YENİ BİR ŞEY VAR

Üslup Cambarlığını, düşük iktidarın emrinde bir cop, bir kelepçe, bir hafiye gibi kullandığını düşünün.. Bununla yetinmiyerek Ankaraya gittiğini, düşüklerin mahut tahkikat komisyonuna gönüllü jurnalcilik yaptığını hatırlayın.

Varlığı ve tutumu ile Türk basınını karalıyan bu Peyami Safa işte gene Babıâliye döndü.

Bu dönüş, fikir ve yazı hayatımız için, en azından «Frankeştayn'ın dönüşü» kadar korkunç bir şey değil midir?

Düşüklerin «Tahkikat Komisyonu» adı altında çalışan cehennemî çarkı aslında ne idi? Demokratik anlayışa, hukuk prensiplerine ve anayasaya aykırı, köksüz, ısmarlama, daha hızlı işleyebilmek için kan istiyen bir mekanizma..

Bunun böyle olduğu, Millî Devrime öncülük edenler ve yüksek ilim kurulları tarafından resmen açıklanmıştır. Bu durumda tahkikat komisyonuna yazı ve sözle jurnalcilik yaptığını bizzat itiraf eden Peyami Safa Millî Devrimden iki ay sonra Babıâliye dönerse, söylenecek lâf nedir?

Bırakın meslekten olanları, gazete denilen şey ile tek ilgisi sadece gazete okumak olan namuslu her vatandaş, bu durumu nasıl isimlendirir merak ediyoruz.

Basın dünyamızın bu profesyonel jurnalcisini sindiği kovuktan çıkaran, onun dönüşüne aracılık eden gazete, Türk basın tarihinde hangi sıfatların ardından anılacak dersiniz?

Bir zamanlar, zavallı ve aşağının aşağısı satışını arttırabilmek için «çıplaklar adasından röportajlar» yayınlıyan gene bu gazete idi.

Şimdi de, bir kalem heveskârına, «Basın ahlâkı tasarısı» için sipariş hikmetlerin savunması ödevini vermiş.

Bu yazar'a göre, «şahısla- çerçevesinde bu haberin yarın özel hayatı hiçbir surette teşhir edilmemeli» imiş.

Görünüşü cilâlı teklifin altından sırıtan paslı maksat meydanda tabii..

Düşük Menderes'in Başbakanlıkta kurduğu kasadan kullanılmış kadın donu ve aşk mektupları çıkmış, değil mi? Söz konusu tasarının zılması «özel hayatın teşhiri» dir.

Fakat biz diyoruz ki: «Başbakanlık kasasında kullanılmış kadın donu saklıyan bir adam elbette teşhir edilecektir. Kullanılmış olan o donun «özel hayatı sayılıyorsa, bu şahsın «özel hayatı bir çirkeftir. Hiç değilse, ruh hastalıkları ile ilgili kitapların sapıklıklar bölümüne yaraşan bir klinik vak'asıdır.

Hayır baylar! Utanmak bir yana, alay konusu olmaktan çekinmiyerek böyle hesaplı kitaplı tekliflerle ortaya çıkmanız tamamen boşuna israrınız ortadaki büyük değişikliği inkâr etmeniz manasıca gelir. Mikkat! Şark cephesinde yeni bir şey var..

dişi sinekler

halit kıvanç

— Beyim, bu rezaleti önleyin artık!..

— Hay hay efendim, önliyelim.

— Neden bahsettiğimi anladınız mı ama?

—Yoooo!...

— Benimle alay mı ediyorsun be adam? Neden bahsettiğimi anlamadan, ne diye «Hay hay» cevabını veriyorsun?

— canım, bu ölümlü dünyada «Olmaz» deyip de maraza mı çıkarayım?

— Senin vaktin boş, işin hoş galiba?

— Hımm.. Öyle..

— Neresi orası?

— Mezarlıklar Müdürlüğü.. Lâzım olursa..

— Münasebetsiz!..

— Ve telefonu kapattı. Rehbere bir daha baktı, bu defa numaraları dikkatle çevirdi:

— Efendim, sineklerden şikayetim var da.. Sıhhiye değil mi orası?

— Evet, bir dakika.. Alâkalı memura bağlıyayım..

— Alovvvv!!!! Söyleyin!

— Bey kardeşim, bizim tarafta sineklerden yemek yiyemez, uyku uyuyamaz olduk.

— Sorma azizim, sorma!.. Bizim tarafta da öyle..

— Ne duruyorsun birader? Şikâyet etsene!..

— Edemem..

— Neden?

— Çünkü ben «Sinek şikâyetleri dosya tanzim memuru» yum da.. Memuriyet nüfuzumu şahsî işimde kullanamam.

— Haaaa.. Doğru... İyi ama, ben ne yapacağım şimdi?

— Sizinki kolay.. Vatandaşsınız siz!.. Ayrılmayın bir dakika da.. Sizi alâkalı şefe bağlıyayım.. Alovv alovv.. Santıral santıral.. Heey santıral.. Şükûfanım Şükûfanıııım... Uyuyor musun?. Hah, bak dinle Şükûfanım kardeşim, dışardan arayan beyi 24 e bağla!.. Haaa kapıcı Aziz efendiye de Birinci al dır bir tane.. Olur olur.. Öğle yemeğinde konuşuruz. Hadi sen bu beyi 24 e bağla da!

— Allo..

— Evet..

— Buyrun..

— Allo...

— Hadi beyim, sizi dinliyorum.. Kimi aradınız?

— Haaa affedersiniz, anlamadım da.. Bir dileğim var...

— Nedir?

— Bizim tarafta sinekler feci halde..

— Yaaaaaa vah vah!... Hemen Hayvanları Koruma Derneği'ne başvursanız.. Noooldu sineklere?.

— Sineklere bir şey olduğu yok beyfendi.. Hepsinin sıhhati, keyfi yerinde.. Ne oluyorsa biz biçarelere oluyor.

— Haaa anlaşıldı.. Sineklerden şikâyetçisiniz demek? yaa, nasılda bildiniz?

— Durun öyleyse, bir dakika ayrılmayın da telefondan.. Sizi alâkalı arkadaşlara bağlatayım.. Sontral santral.. Kızım.. Santral allo allo.. Haa kızım, telefondaki müracaatçıyı 17 ye bağla!..

— Allo.. 17 mi? Buyrun, görüşün efendim!..

— Evet..

— Efendim bendeniz..

— Uzatmayın beyim, söyleyin ne istiyorsanız!..

— Sineklerden şikâyetim var da...

— Haaaa tamam... Bir dakika, ayrılmayın telefondan.. İlgili görevliye bağlatayım sizi!... Allo santral.. Şükûfe - nım.. Kızım, beyi 31 e bağlayıver!..

— Allo..

— Efendim..

Kimi aradınız?

— Vallahi ben de bilmiyorum ama.. Sineklerden şikâyetimi dinleyecek birini arıyorum.

— Bir dakika.. Ayrılmayın.. Alâkalı memur arkadaş bir dakika şeye kadar gitti.. Küçük küçük.. Şimdi gelir.. Ayrılmayın bir dakika telefondan..... Hah geldi.... Cenap efendi, gel! Seni istiyorlar........ Allo! Bir dakika, ayrılmayın!... Alâkalı memura veriyorum telefonu... Evet, ben Cenap..

— Bendeniz de Kutbi..

— Hatırlamadım..

— Tanışmadık ki hatırlayasınız beyefendi..

— Eeee peki, isteğiniz?

— Bir şikayetim var da..

— İhbar, şikâyet dinlemiyoruz beyim.. Hepsini Anka-

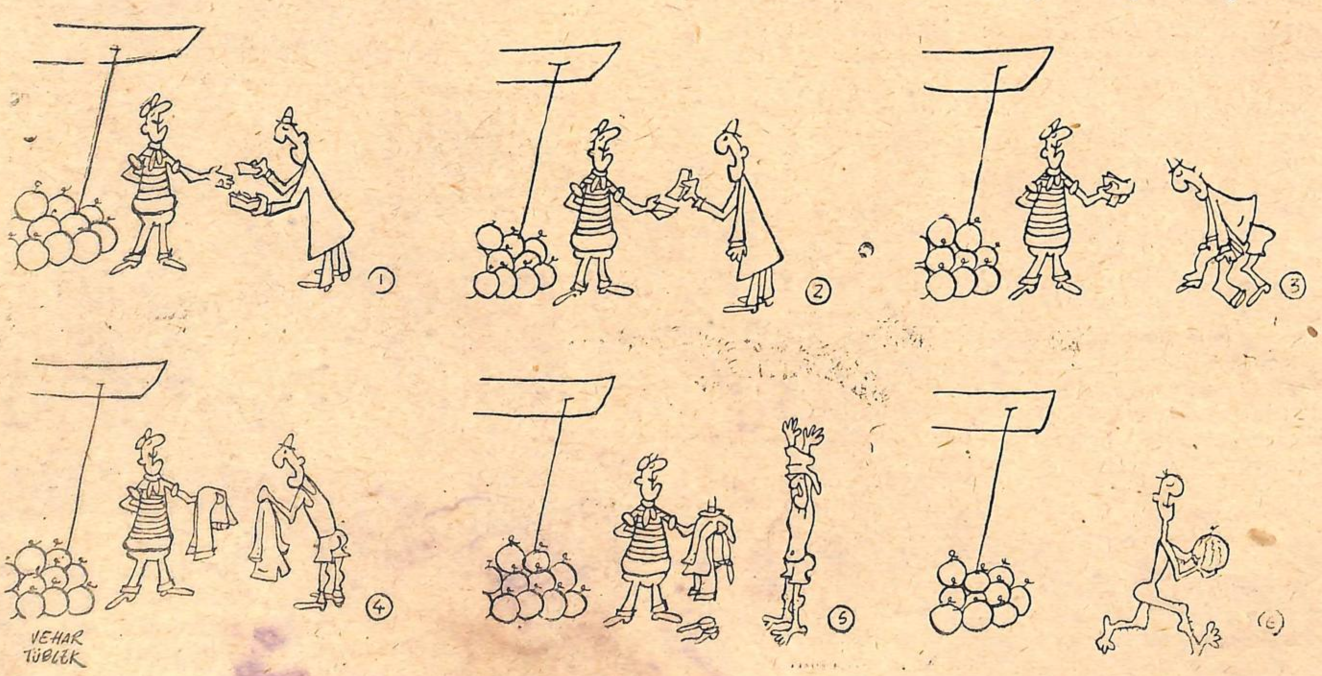

YAZISIZ

— Hadi gelsenize...

raya bildirin! Bu iş için hey'etler kuruldu.. Gazete okumuyor musun? Radyo dinlemiyor musun?

— Yok efendim, benimki öylesi değil.. Sineklerden şikâyet..

— Haaaa O başka.. Nedir şikâyetiniz?

— Sinek beyim, sinek.. Ne yapar insana?

— Ne bileyim ben.. Konar kalkar işte!.. Yiyecek değil ya koskoca insanı.

— Canım efendim, sineklerden şikâyete hakkımız yok mu?... Benim derdime kim derman olacak?

— Peki peki, nasıl sinek bunlar?

— Basbayağı işte!.. Kiminin sekiz kolu, kiminin on sekiz bacağı var..

— Yok canım, öylesi değil.. Karasinek mi diyorum, yoksa sivri mi?

— Sivri kardeşim, sivri..

— Yanlış beyim.. Bizimle ilgisi yok.. Biz yalnız karasineklere karışırız..

Ve telefon kapandı.. Rehberi bir daha karıştırdı. Bulduğu yeni numarayı çevirdi.

— Alo..

— Biz de sinek var beyefendi..

— İyi iyi.. Ben de tavuk besliyorum..

— Sizin gibi arzuyla beslemiyorum ama ben..

— Haa, şikâyetçisiniz demek? Durun bir dakika.. 1960 a 998 sayılı dosya dolmuş.. Ayrılmayın.. Evet, sizi dinliyorum.. Nasıl sinek bunlar?

— Sivri sivri...

— Hımmm.. Nerede?

— Ne?

— Sinekler..

— Evde..

— Nerede nerede?

— Sinekler mi?

— Yok canım, ev..

— Sineklibakkal'da..

— Cinsi?

— Evin mi?

— Hayır, sineklerin?

— Sivri, dedim ya..

— Öylesi değil beyim cinsi cinsiiii?

— Sivri, dedik ya.. Sivri sivriiiii..

— Ne bağırıyorsun telefonda be adam? Karşında memur var.. Hem de vazife başındayım.

— İyi ama birader, ben sivri sinek dedikçe sen hâlâ cinsini soruyorsun.

— Tabiî sorarım.. Bizi ne diye koymuşlar buraya? Sivrisinek dişi ise icabını yapacağım..

— Yaaaa???

— Tabiî ya.. Erkek mi bunlar, dişi mi?

— Bu nokta o kadar mühim mi?

— Ne sandın beyim.. Sıtmayı yalnız dişi sinekler geçirir.. Erkeklerinin ziyanı yoktur..

— Azizım, beni ısıranlar; öylesine diş geçiriyor ki, hepsinin dişi olduğuna kalıbımı basarım.

— Olmaz beyim, olmaz.. Resmî iş bu!... Resmî belge lâzım. Evdeki sineklerin dişi mi, erkek mi olduğunu resmi kuruldan tevsik etmezsen, ben de bir şey yapamam. Dişi mi acaba sendekiler?

— Bilmem Valla.. Hiç muayene etmedim.

— O halde yapacağım bir şey yok..

— Aman bey kardeşim, yalvarırım, istirham ederim.. Noolur bana yardım et!.

— Valla birader, ben de isterim ama.. Dur bakayım.. Bari bir akıl vereyim de.. Maksat vatandaşın işi görülsün.. Şimdi dinle bak!.. Bir dilekçe yazarsın, evinde karasinek olduğunu bildirirsin. Onu Sağlığa havale ettirip Temizlik İşlerine götürürsün.. Müracaatın sıraya girer ve bir gün gelip temizlerler.

— İyi ama karasineklerin de dişi mi, erkek mi olduğunu bilmiyorum ki..

— Karasineklerde lâzım değil o.. Yalnız sineklerin nereden çıktığını yazacaksın.... O kadar.

— Nereden çıktıklarını bilsem, kapısında beklerim yahu.. Birader, başka bir kolaylık göstersen bana! Ne olur, yalvarıyorum, insaniyet namına..

— Hadi gene mülâyim tarafıma geldi.. Derhal telefonu kapa ve evdeki sivrisineklerden sekiz, on tanesini yakalayıp muhtara götür!.. «Dişidir.» diye tasdik etsin muhtar.. Al o kâğıdı, bana getir! Ötekini ben idare eder, «Hepsi dişidir» diye tekemmül ettiririm evrakı.. Hadi ama, çabuk ol..

Şu Garip Memleket!

BEDİİ FAİK - SUAT YALAZ

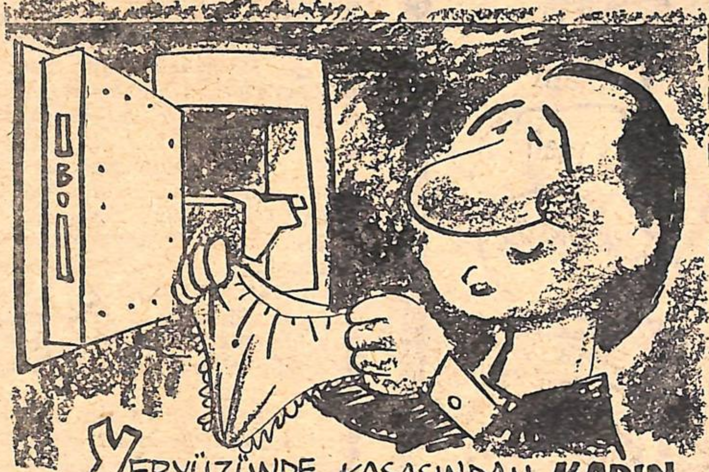

YERYÜZÜNDE KASASINDAN KADIN DONU ÇIKAN İLK BAŞBAKAN: ADNAN MENDERES TİR!

TÜRKİYEDEKİ ASKERİ İDARENİN GEÇİCİ OLMASINI GENE ASKERLER, UZUN SÜRMESİNİ İSE SİVİLLER İSTEMEKTEDİR.

BİZİM BAKANLIK MÜSTEŞARLARINDAN ÇOĞU BİRER FENOMEN'DİRLER: HEM DÜŞÜK BAKANLARA HEM DE ONLARI YIKAN YENİLERİNE MÜSTEŞARLIK ETMEĞE MUVAFFAK OLMUŞLARDIR.

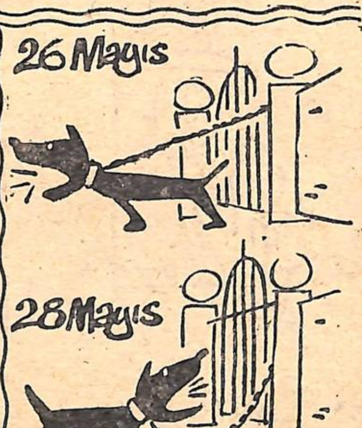

TÜRKİYEDE 27 MAYISA KADAR AZILI BİRER MENDERESÇİ OLAN BASIN MENSUPLARININ HEPSİ ŞİMDİ MÜCADELECİ BASINA KARŞI MİLLÎ BİRLİK İKTİDARINA KANAT GERME POZUNDADIRLAR...

YAZISIZ

DİŞBUDAK

SELÂMİ İZZET SEDES

Sayın vatandaşım, diyelim ki, sen büyük bir ticaret evinin idaresini elinde tutan adamdın. Diyelim ki, idaresini elinde tuttuğun ticaret evi yılda bir milyon lira kâr ediyordu. Sen, bu kârı yeter buluyor ve bundan yüz bin lirasını çalıp eve dokuz yüz bin lira kâr gösteriyordun.

Sayın vatandaşım, budurumkarşısında sana ne derler? Sana sadece HIRSIZ derler ve sen, hırsızlığın meydana çıktığı gün artık sayın olmaktan da çıkarsın...

***

Sayın vatandaşım, diyelim ki, sen büyük bir ticaret evinin idaresini elinde tutan adamsın. Diyelim ki, idaresini elinde tuttuğun ticaret evi yılda bir milyon lira zarar ediyordu. Sen, bu zararı yeter bulmuyor: Ha bir, ha bir buçuk zarar etsin, deyip, beş yüz bin desençalıyordun.

Sayın vatandaşım, bu durum karşısında sana ne derler? Sana sadece hırsız demezler.... Çok haklı ve yerinde olarak sana: HAİN derler. Hain, sade ve sadece sayın olmaktan çıkmakla kalmaz, İnsan haklarına sahip olmaktan da çıkar.

***

Sayın vatandaşım, Devletin idaresini elinde tutan, Devleti gırtlağına kadar borca sokup kendi cebine doldurduysa ona ne derler? Ona sade ve sadece hain demezler.

Üzmeyiniz beni, ona ne deneceğini siz de bilirsiniz. Haydi gelin hep bir ağızdan söyliyelim, ona: VATAN HAİNİ derler...

***

Sayın vatandaşım, sen, diyelim ki Demokrat Partili bir vatandaşsın, burada sana sesimi duyurmak istiyorum, sana sesleniyorum: Sevinç gösterilerine karşı gösteri yapmak istiyormuşsun. Ben buna inanmıyorum. Yâni sen, beş, on kişi bir araya gelip: Yağma istiyorum, çalacağım, çırpacağım, Devlet kasasını, Vatanın varını yoğunu, milleti soyup soğana çevireceğim, ben bunu istiyorum... mu diyeceksin?

Milleti kötünün kötüsü aldatmış, milletin kanına girmeyi, malına ve canına kastetmeği, kendi çıkarları uğruna amaç bellemişlerin yolunda yürüyen ve o çıkmaz yola sapanlardan olmadığını her halin ve hareketinle açığa vur!... Bunun aksini yapmaya yeltenen; belki tutar! diye, deniz kenarında suya yoğurt mayası atanlar kadar ahmaktır...

***

Sayın vatandaşım, Demokrat Partinin, yâni idarecilerinin çevirdikleri dalavereleri bilmeyene, dürüst, namuslu, idealist, bundan ötürü namussuzluğu, hırsızlığı, sahtekârlığı farkedememiş Demokrat Partili sayın vatandaşım. Bize elbette ki, muhalefet partisi lâzımdır.

Namuslu, dürüst, Demokrat Partinin hiç bir dalaveresiyle ilgisiz sayın vatandaşım, bu muhalefet partisi Demokrat Parti mi olmalıdır? Onun çirkinliği artık meydanda. Bu çirkinliği herkes gördü, görmeyen, duymayan kalmadı. Bunun için soruma Nasreddin Hoca cevap versin:

Hoca merhumu, yüzünü görmediği bir kızla evlendirmişler. Hoca güvey girmiş, gelinin, duvağını açmış, amaan Allahım... Çirkin mi çirkin... Yüzüne bakılamıyacak kadar iğrenç bir yaratık... Gelin sırıtarak sormuş:

— Kocacığım, kime görüneyim, kime görünmeyeyim?

Hoca başını öteyana dönüp:

— Hanım, demiş,bana görünme de, kime görünürsen görün.

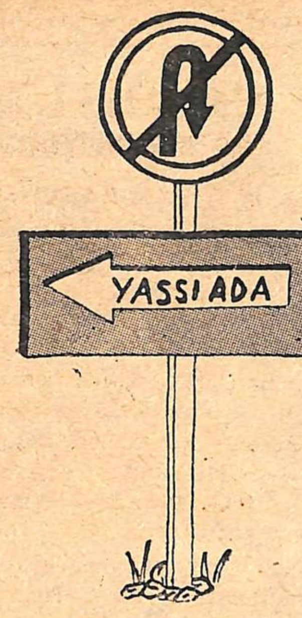

YAZISIZ

YAZISIZ

KORKU BELÂSI

Sinirli yalnız ve orta yaşlı bir kadın, merdivenden düşerek bacaklarını kırmıştı.

Bacaklarının kırığı geçtikten sonra, kendisinde «merdivenlerden korkma» ârazı belirdi. Bunun üzerine, bir sinir doktoruna müracaat etti. Doktor, bir zaman için merdiven diye bir şey olduğunu unutmasını istedi.

Aradan dört ay geçti. Sonunda hastasını tedavi ettiğine inanan doktor:

— Eh, dedi. Artık tamamen iyileştiniz demektir.

Kadın derin bir nefes aldı:

— Çok şükür, dedi. Şu borulardan inip çıkmaktan kurtuldum neyse.. Bu iş ne kadar zahmetli oluyordu bilemezsiniz.

sırası geldikçe

★ BOYADAN KAZANMAYI DÜŞÜNMİYELİM

İnönü, son demeçlerinden birinde şöyle diyor: «Demokratik nizamın tesisi için tek şart, iktidarın seçim yolu ile değişmesidir.»

Bu şart gerçekleşirse ne olur? Demokrasi olur. Ama mutluluk olur mu? Diyelim, Demokrat parti yerini seçimle Halk partisine, sonra Halk Partisi Demokrat Partiye, sonra Demokrat Parti Halk Partisine... bıraksaydı, ulusumuz demokrasi içinde yaşadığını düşünüp 27 Mayıs devrimini gereksinmezdi; ama mutlu olur muydu?..

Belki demokrasi budur ama bunun mutlulukla bir ilişiği yoktur.

Bizim amacımız demokrasi değil, demokrasi yolundan mutluluğa ermek olmalıdır. Yoksa kendimizi aldatmak için çabalamış oluruz.

Nasrettin Hoca ticarete kalkmış. Beş kuruştan yumurta alır, bu yumurtaları boyar, yüz paradan satarmış. Bu alış verişin hiç de kârlı olmadığını anlıyan karısı Hocaya demiş ki: «Yahu sen bu gidişle batarsın. «Hoca istifini bozmadan, «Sen anlamazsın, demiş, ben boyadan kazanıyorum.»

★ İŞ İNADA BİNDİ

Millî Komite üyesi, Başbakanlık Müsteşarı Alparslan Türkeş, Cevat Fehmi Başkut'la konuşmasının bir yerinde şöyle diyor: «Herkes ideolojisine, kafasındaki fikirlere, temayüllerine göre bizi kendinden sayıyor.»

Bir bakıma öyle: Sözgelişi, Türkçeciler, 27 Mayıs devrimini kendilerinden sayıyorlar; Türk köylüsünü bir an önce okutmak istiyen eğitimciler kendilerinden sayıyorlar; eşit yönetim istiyen halk kendinden sayıyor grev istiyor, işçi kendinden sayıyor. Neyi gösterir bu? 27 Mayıs devriminin, bir hırsızlar çetesini temizlemekten çok daha geniş bir anlam taşıdığını.

Ama, Türkçe'nin arınmasından yana olmayanlar, ille de arapça ile tapınmak isteyenler, köylünün okumasına karşı duranlar, eşitlikten korkanlar, 27 Mayıs devrimini kendilerinden sayabilirler mi? Hayır, onlar bir yana çekilip beklerler...

Üçüncü Selim'den beri böyle olmuştur bu; devrimsiler le yobazlar, nöbetleşe, dinlene dinlene çalışmışlardır. Şimdi dinlenme sırası onlarda, atlara banmaya çıktılar. Hani, teravi namazında camiye giren Arnavut, yanındakilerine «Sen çık atlara bak, iş inada bindi, ben sonuna kadar dayanacağım.» demiş ya, onun gibi...

Melih Cevdet ANDAY

Kaçan Bere

⁂ Miyop bir turist, tabiat güzelliklerini tetkik maksadıyla gezintiye çıkmıştı. Bir köy yolunda yürürken, kuvvetli bir rüzgâr esti ve beresini başından uçurdu.

Bunun üzerine berenin peşinden koştu. Tam yetiştiği sırada, bere elinden kurtulup tekerlenerek gidiyordu.

Takip faslı bir hayli zaman sürdü. Zavallı turist kan ter içinde kalmıştı. Sonunda, beresini bir duvar dibinde kıstırdı.

Bu esnada, arkasından doğru bir kadın sesi:

— Ayıp, ayıp, dedi. Koskocaman adamsınız. Bu yaptığınızı çocuklar bile yapmaz.

Adam geriye döndü. Karşısında bir köylü kadın duruyordu.

— Beremi ancak burada kıstırabildim, diye karşılık verdi. Bunda ayıplanacak ne var?

— Numarayı bırakın bayım, bere diye kime yutturuyorsunuz siz? Ne zamandan beri tavuğumun peşinde olduğunuzu görmedim mi sanıyorsunuz?...

Çetin Altan

Düşün düşün..

Otur, elini şakağına daya ve düşün.

Hangi plâja gideceğini mi?... Yooooooo...

Borsada hisse senetlerinin düştüğünü mu? Yoooo...

Üçüncü apartmanın kaçtan kiraya verileceğini mi? Yooooo...

Öyleyse arpacı kumrusu gibi bu düşünme niye?

Şimdiye kadar en haksız ilmiklerin ördüğü ağlarla birbirine sarılmış olanların yeniden ortaya çıkaracakları, bin dereden su getirerek, şatafatlı lâflarla kendi menfaat kalelerini sağlamlaştıracakları ve gene eski minval üzere günlerini gün edecekleri..

Düşünce bu endişeden doğuyor.

Bunların taktikleri malûmdur. Önce birbirlerile fiskos ederler:

— Kardeşim bu kadar da olmaz ki..

— Kardeşim iş hayatı duruyor...

— Kardeşim nereye gidiyoruz?

Sonra yavaştan başlarını uzatırlar. Sempatik olmıya çalışırlar. Vatan, namus, hürriyet lâfları ederler.. Cennetin kendi taraftarlarında olduğunu ihsas ederler, Aralajına karşı taraftan adam ayartmıya çalışırlar. Fiskoslar artar:

— Kardeşim doğru yani..

— Kardeşim kurunun yanında yaş da yanmamalı..

— Kardeşim iş hayatını canlandırmalı..

Ve ahtapot dirilir.

Sonunda doğruyu, iyiyi, müsbeti ve memleketi tutan, suçlu çıkmaya başlar..

Elini şakağına koy düşün bre düşün..

Sanki otuz milyonun ıstırap eczanesi sensin.

İnsan canı istese bile:

— Bana ne, diyemiyor.

Diyemiyor işte...

Söylenen sözlerin altında kıpırdamıyan niyetlere, takılan maskelerin altında pırıldıyan ihtiraslara bakıyor. Ve düşünüyor:

— Bu sefer de gene söktürecekler mi?

Sonra bir ümitsizlik:

— Her zaman söktüremediler mi?

Sonra bir iyimserlik:

— Bu sefer biraz zor..

Bir yanda kara kuvvet, bir yanda oportünist sarı kuvvet.. Bir yanda bu kuvvetlerin kemirdiği cemiyete dudak şapırdatan dış tehlikeler...

Hangi plâja gideyim diye değil, borsa hesaplarını değil, kiralanacak kat bedellerini değil, bunları düşünüyorsun...

Nihayet bakıyorsun ki düşüne düşüne hayatın bitivermiş..

Cadillac'da yanından geçenler çökmüş omuzlarına dökülmüş saçlarına bakarak dil çıkartıyorlar.

Bu boyuna düşünürken, biz yaşadık, diyorlar.

Ne yapalım, bizler düşünmeden yaşamaktansa yaşamadan düşünmeyi tercih etmişiz.

«Düşün düşün...» diye başlıyan tekerlemeyi bilirsiniz, sonunu tamamlamıya hacet yok.. Hayır bu tekerleme yanlış, düşüne düşüne elbet işler daha iyi olacak.. İşler şimdiye kadar düşünmediğimiz için kanalizasyon muhteviyatına dönmüştür.

Elbet daha iyi olacak elbet...

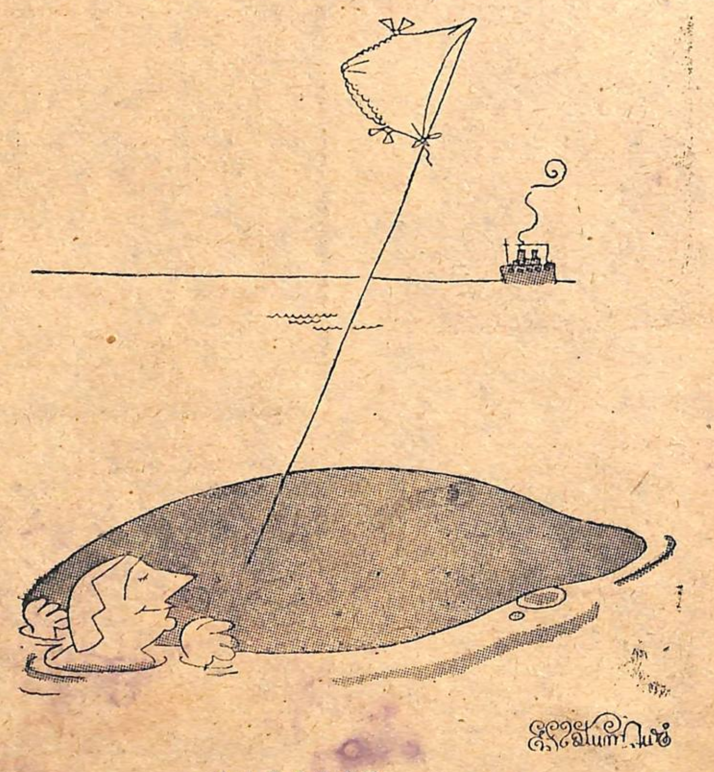

YAZISIZ

KİM, KİMDİR?

MISTIK

— ÜZÜLMEYİN ÇOCUKLAR, EVLENDİĞİMİZ ZAMAN BİZİM EV DE TAMTAKIRDI. BÜTÜN BU GÖRDÜKLERİNİZİ ZAMANLA YAPTIK.

Mıstık doğduğu gün için şöyle demektedir:

«Doğduğum gün çok küçük olduğumdan, o günü ve nasıl doğduğumu hatırlamıyorum.»

Her çocuk gibi zamanla büyüyen, dişleri, saç, sakal ve aklı gelişen Mıstık, bir zaman sonra büyümekten bıkmış, öylece kalmaya karar vermiştir.

İnsanlara ve kedilere olan sınırsız sevgisinden dolayı başı sık sık derde girmiştir.

Mesleğe çocuk dergilerinde başlıyan Mıstık, reklâm olmasın diye, çalıştığı dergi ve gazetelerin isimlerini saymaktan kaçınır.

Dişlerinin, saç - sakal ve aklının yeteri kadar geliştiğine kanaat getirdikten sonra, bir kaç yüz defa nişanlanmış, veya nişanlanmaya teşebbüs etmiştir.

Bir yandan nişanlanıp, bir yandan pansiyon aramakla meşgul olurken, piyano dersleri almayı, sokaklardan kedi yavruları toplamayı, karikatür çizmeyi de ihmal etmemiştir.

Son olarak, Nişantaş'da Alplâçinle beraber oturdugu evde, nişanlanmak ve mesken bulmak meselelerini birleştirmiş, apartmanın sahibi olan üç kızkardeşten en büyüğü ile evlenmiştir. Eşi, hızla doktor olmak yolundadır.

Mıstık, yalanı, akrepleri ve Peyami Safa'yı sevmez. «En yakın arkadaşım Bethovendir.» der.

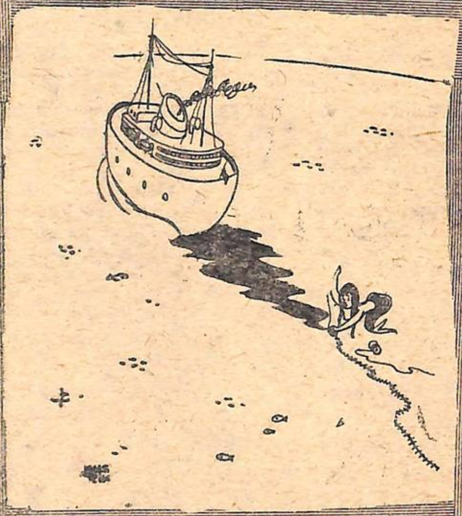

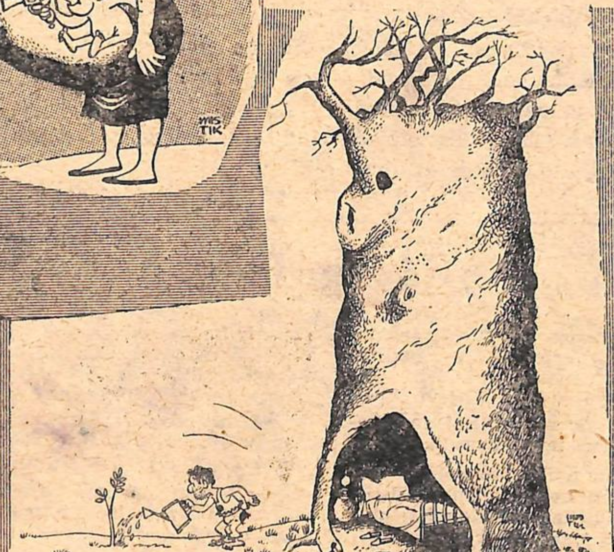

NAMUSSUZUM SÖYLERİM

Altıncı koğuştaki sanıkları tenis sahasının bitişiğindeki, denize bakan arsaya çıkarıyorlar. Akşam üstleri kırk elli kişi burada toplanır, dertleşirlerdi. Sabıklardan Mithat Dülge, son günlerde çok efkârlıydı. Şununla bununla pek konuşmuyor, bir köşeye çekilip kendi kendine türkü söylüyordu. Hapishane türkülerini en iyi bilen de oydu. Sesini de biraz titretince dokunaklı türküler söyliyen bır halk sanatkârı oluveriyordu:

Mapusane kapısı erken kitlenir.
Kimi kumar oynar kimi bitlenir
Ben verem oldum yâr, yâr yoluna.

Eski Emniyet âmirlerinden Zeki Şahin, çabucak mapusaneci oluvermişti. Kendi koğuşunda meydancılık yapıyor, işini bitirdikten sonra da öteki koğuşlara gidip hizmet ediyor, böylelikle gündeliği doğrultuyordu. Zeki Şahin'in tutuklar arasında dolaştığını gören Kemal Aygün uzaktan seslendi:

Zekiiiii!.. Ulan Zekiiiiii!..

Bir koşu geldi:

— Buyur Kemal abicim..

— Benim çorapları yıkadın mı?..

— Helbette yıkadım abicim. Neredeyse kuruyacak..

— Ya fanilâları?

— Onları da yıkadım amma, daha asmadım. Çivitten geçireceğim.

— Geçirsene, ne bekliyorsun?..

— Geçireceğim ama, kumandanlık İstanbuldan çivit getirtecekmiş.

— Akşama bana biraz sıcak su hazırlar mısın?

— Hazırlarım abicim. Bir teneke yeter mi?

— Yeter. Benim sana borcum ne kadar oldu?

— Çoraplarla beraber 340 kuruş etti. İki buçuk lira vermiştin. 110 kuruş daha isterim abicim..

— Gazoz dahil mi bu yekûna?

— Dahil abicim .

— Pekâla.. Evden para göndermişler. Ama postadan gelmedi henüz. Gelince 25 kuruş fazla veririm, olmaz mı?

— Olmasına olur ama, fazla geç kalmasın abicim. Malûm ya, burası mapusane.. Burada veresiye iş yapılmaz.. Çünkü kimse kimseye medar olmaz. Bizim daha cezalarımız belli değil. Kaderde, seneler yatmak varsa, geçimimizi şimdiden düşünmeliyiz. Sen bizim 110 kuruşu en geç ne zaman verirsin?

— Parayı ne zaman alacağın beni alâkadar etmez. Sen bana bir tarih söyle.

— Gelecek cuma.

Çok oldu bu iş be abi... Cumaya muhakkak verir misin?

— Veririm.

— Bak, vermezsen söylerim haaaa!..

Neyi söylersin?.

— Hani bir manzaramız vardı ya, müşterek.. İşte onu söylerim..

— Hangi manzaradan bahsediyorsun?

— Hani canım, Pangaltıdaki işi yapmıştık da sen 18.000 almıştın, ben de 7500 cük.. İşte onu söylerim sonra.

— Sus ulan yavaş söyle, zaten kabahat sende değil, bende.. Senin gibilerle iş yaptığımız için.. Bak Zeki, ağzını açıp da tek kelime söyliyeyim deme.. Vallahi billahi bıçaklarım seni.. Hem kendim bıçaklamam da, Ferid'e Bıçaklatırım..

Ben o zaman Ferid'in manzarasını da söylerim..

— Hangi manzarasını?

— Hani Kulübü tekrar açmak için.. Bilirsin ya!..

Kimin kulübünü?

— Canım, şey yok muydu? Sabri Sabri.

— Ne almıştı oradan Ferid?

— 11.000 kendine, 600 bize..

— O zaman seni Ethem Yetkiner'e söyleyip bir güzel marizine kaydırırım.

— Ben de o zaman Yetkiner'in işlerini anlatırım.

— Hangi işlerini?..

— Hani o takdir komisyonundan aldığını..

— Ne almıştı oradan?..

— 133.000 kendine, 17.000 bize..

— Faruk Oktay'a da bıçaklatamam mı seni?

— O zaman ben de Faruk Oktay'ın manzaralarını anlatırım..

— Hangi manzaralarını?..

— Ferda ile çevirdiği manzaraları.. Hani o kadillak işini.. Sonra Madam Despina'nın meselesini.. Sonra Emlâkçi Yorgo'nun işini.. Sonra Hilton'un kapısındaki pazarlığı..

— Sus ulan yırtarım ağzını.. Sen ne geveze herif mişin be?

— Öyleyse cumaya kadar 110 kuruşu hazırla..

— Hadi defol.. Hazırlarım.. Kendi param gelmese bile Fatin'den alırım da gene seninkini veririm.. Defol..

— Sen de sağol abicim..

Zeki Şahin uzaklaştı. Dikenli telin yanında Fatin Rüştü ile Polatkan oturmuşlar, münakaşa ediyorlardı:

— Neyi söyliyeceksin be?

— Çimento Fabrikası işini söylerim. Baraj işini söylerim. Şeker Şirketi işini söylerim. Zeytinyağı işini söylerim. Hepsini söylerim yani.

— Sen onları söylersin de bizim ağızımız armut mu toplar? Ben de Senin vapur işini söylerim. Nato Konseyi işini söylerim. Belçika meselesini söylerim. Gülyağı işini söylerim. Yani açtırma kutuyu..

— Yahu sen onları söylersen ben de Mithat Dülgenin işini ortaya dökerim. O zaman Oğuz Akal'la beraber hepiniz hapı yutarsınız.

—O zaman Mithat Dülge de Sıtkı Yırcalı işini ortaya atar. Hepiniz birden hapı yutarsınız.

— Canım Sıtkı Yırca'lı da boş duracak değil ya.. O da ona karşılık Mükerrem Sarol'un meselesini ortaya döküverir. Adnanla beraber hapı yutarsınız.

— Siz zaten işte öyle insanlarsınız. Bir iş çevirirsiniz. Sonra ağzınızda bakla ıslanmaz. Erkeklik kiiim, siz kim..

Abdullah Aker'le Sebâti Ataman da başka bir köşede çekişiyorlardı. Aker diyordu ki:

— Söylerim. Namussuzum söylerim.. Hepsini bir bir söylerim.

— Canım, insana şantaj yapma.. Sen söylersen, ben de Ziraat Bankası meselesini söylerim.

— Canım, sen onu söylersen ben de İstanbuldaki Sanayi Sergisi işini tefrika gibi anlatırım.

— Neee? Onu mu anlatırsın?... Öyleyse ben de senin Turizm Bankası işini ortaya döküveririm.

— Ne dedin ne dedin? Turizm Bankası işini mi? Vallahi sen onu söylersen, ben de Hidroeliktirik santralindaki çelik kablolar işini açıklarım. O zaman sen de pirincin taşını ayıklarsın.. Bir iş yapınca ser vermeli, sır vermemeli.. Ama nerede sizde o erkeklik? Devlet işleri için bizim gibi erkek adam lâzım. Sizin gibi kancık adam değil.. Sen politikayı çocuk oyuncağı sanıyorsun değil mi? Avucunu yala.

Zeki Şahin gene kalabalık arasında dolaşıyordu:

— Hadi babam, çorap yıkanır, mendil yıkanır, gömlek yıkanır. Var mı?

Refik Koraltan seslendi:

— Kaça yıkıyorsun bir donu?

— Elliye..

— Benim üç donum var, kirli.. Sonra uğra da al..

Seninkileri elliye yıkamam.

— Neden Ulan?.

— İdare etmiyor. Bir kere sen, onbeş günden evvel don değiştirmiyorsun. Çamaşırın azıyor. Azınca da sabuna kuvvet.. Seninkileri Yetmişe yıkarım. Kavun yedin mi son zamanlarda

Yedim ne olacak?

— O zaman seksene yıkarım..

— Yetmiş beşe de olmadı mı?

— Hadi senin güzel hatırını kırmıyalım.. Kaç tane var?

— Üç..

— Akşama uğrar alırım.. Pazartesiye de teslim ederim..

Yürüdü.. Refik Koraltan bir müddet arkasından baktı. Sonra gözlerini Marmaranın uzaklarına dikerek türküsüne devam etti:

Mapusane içinde mermer den direk
Kimimiz onbeş yıllık, kimimiz kürek
İdam cezasına dayanmaz yürek
İdam cezasına dayanmaz yürek
Ben verem oldum yâ yoluna.

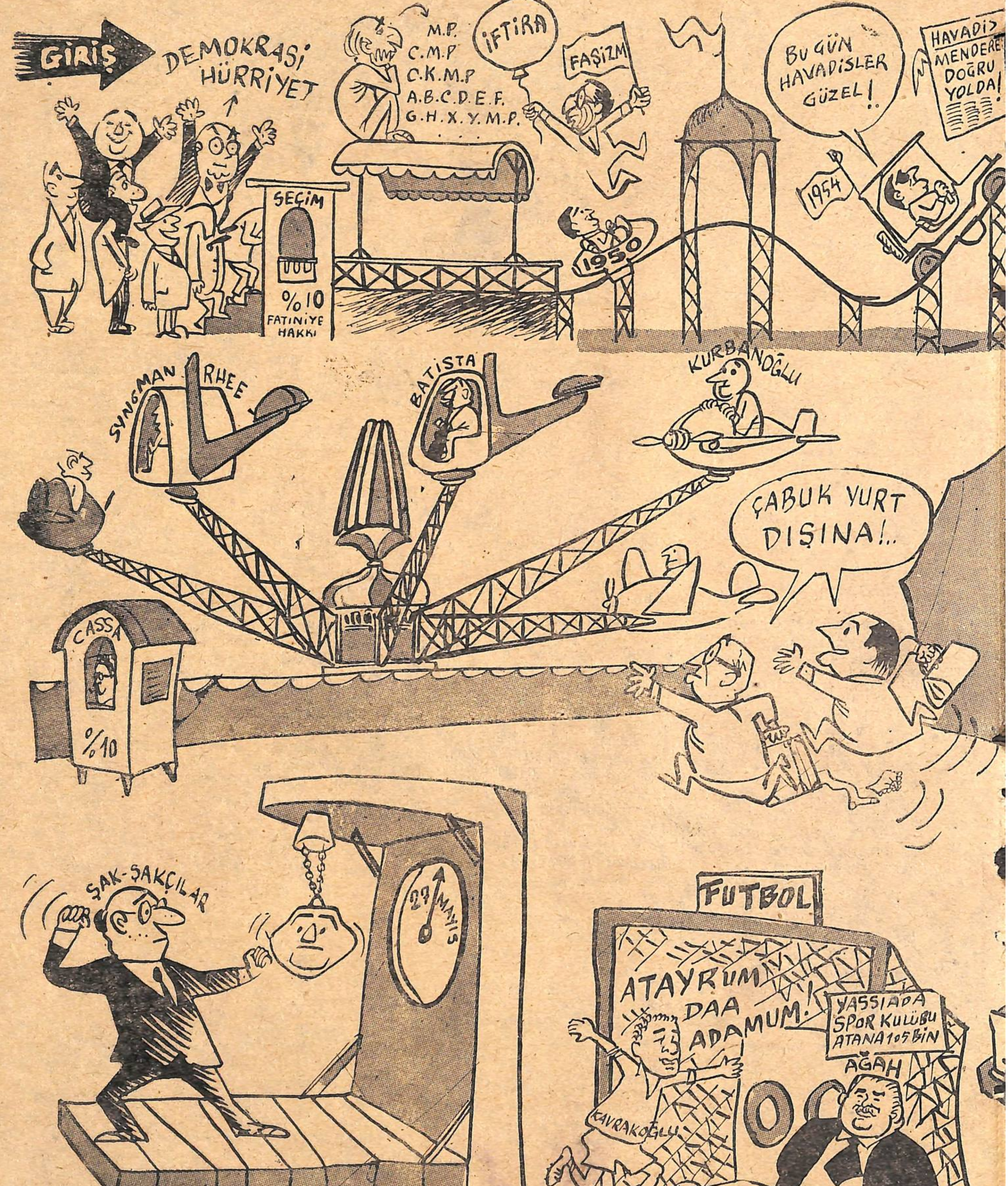
GİRİŞ
DEMOKRASİ
HÜRRİYET
SEÇİM
%10
FATINIYE HAKKI
M.P.
C.M.P
C.K.M.P
A.B.C.D.E.F.
G.H.X.Y.M.P.
İFTİRA
FAŞİZM
1950
BU GÜN HAVADİSLER GÜZEL!
1954
HAVADİS MENDERES DOĞRU YOLDA!
SYNGMAN RHEE
BATISTA
KURBANOĞLU
ÇABUK YURT DIŞINA!..
CASSA
%10
ŞAK-ŞAKÇILAR
27 MAYIS
FUTBOL
ATAYRUM DAA ADAMUM!
YASSIADA SPOR KULÜBÜ ATANA 105 BİN
AĞAH
BAYRAKOĞLU
ZAFER
HAVADİS
BENCE BU BİR HAVADİSTİR

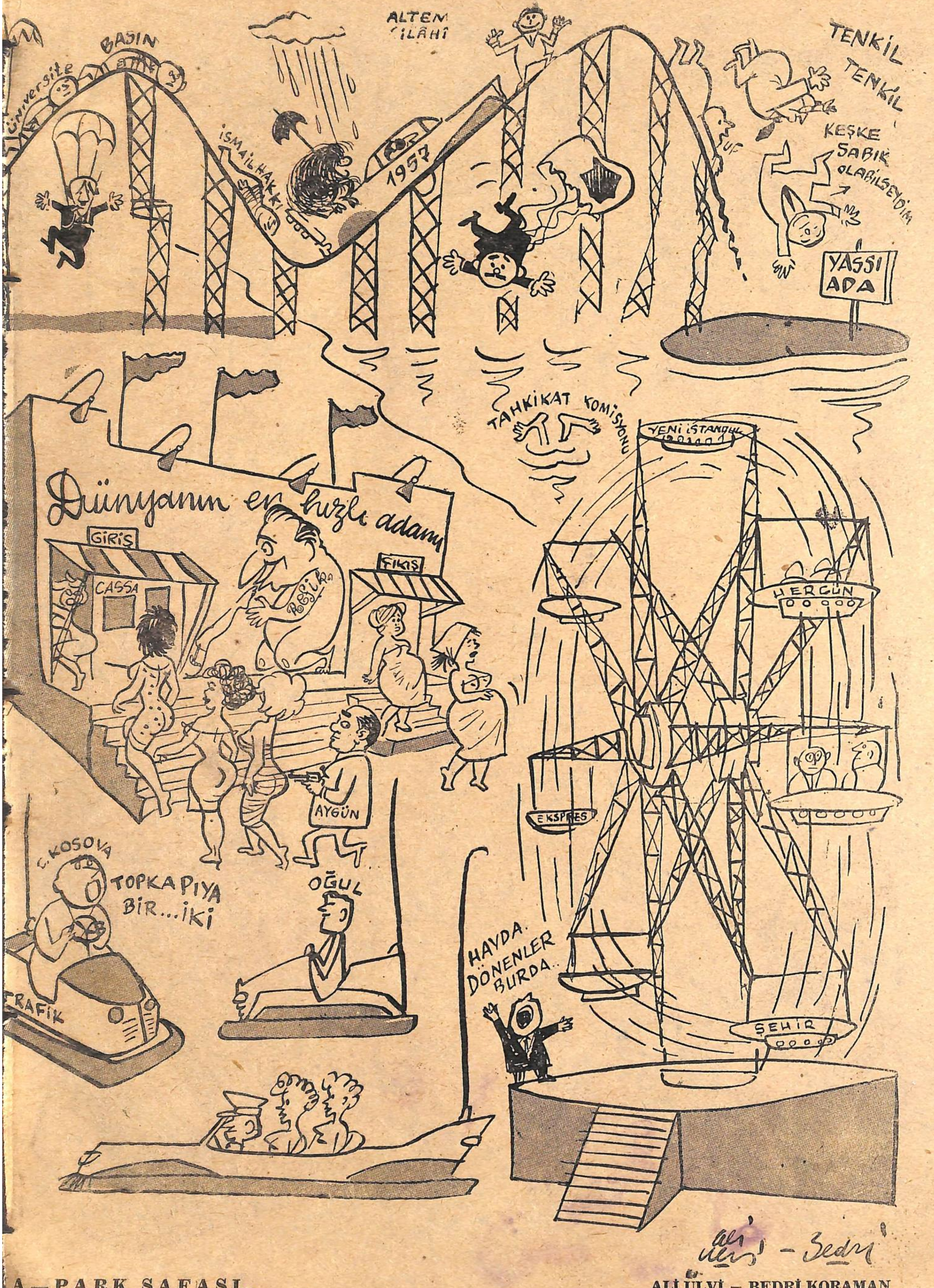

A—PARK SAFASI...

ALİ ÜLVİ — BEDRİ KORAMAN

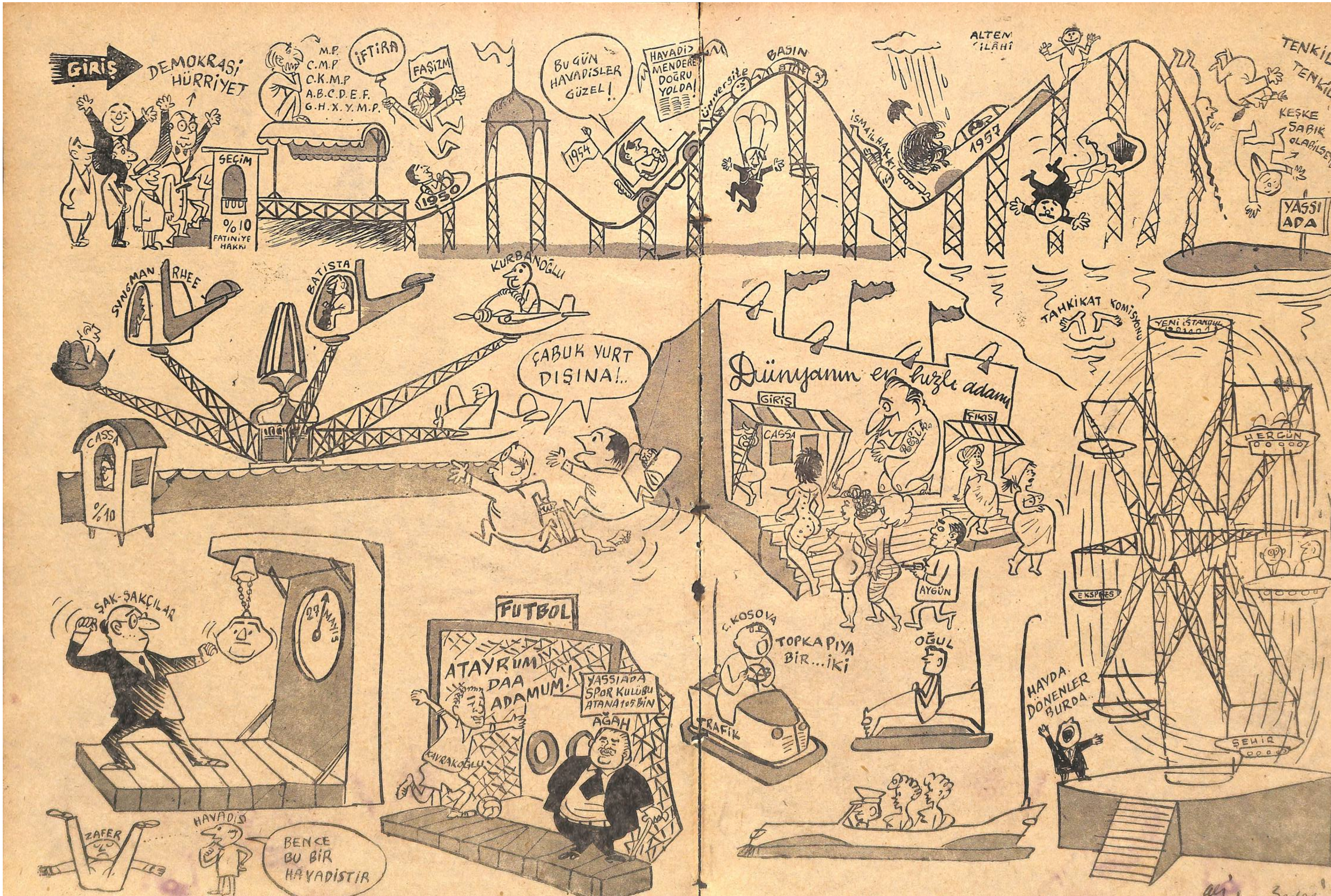

DÜŞÜKLERİN LUNA—PARK SAFASI...

ALİ ÜLVİ – BEDRİ KORAMAN

YAZISIZ

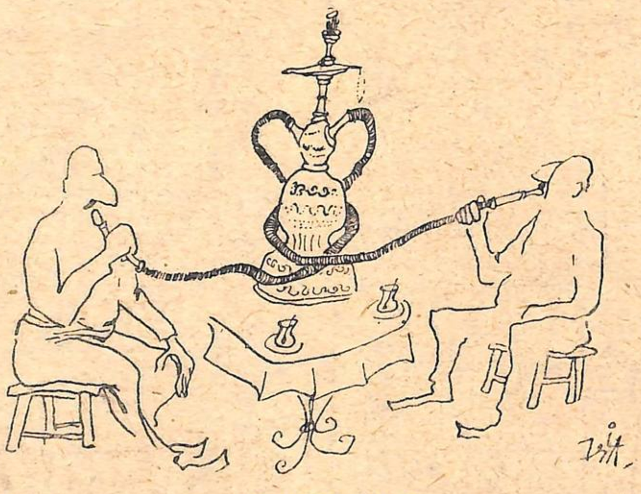

YAZISIZ

NEMRUT AMCA

ESKİŞEHİR'DEN Haldun Ok, mektubunda şöyle yazmış: «Sabıkaların karalı, kirli hikâyeleri ortaya dökülürken, dikkatimi çeken bir şey var. Bu adamların ilgilendiği kadınların hemen hepsi, alaturka şarkıcı, veya dansöz... Bunu neyle izah ediyorsunuz?»

.*. İlâhi, Haldun Ok, merak ettiğiniz şeye bakın. Demokrasi anlayışları «Vur patlasın, çal oynasın» olan kimseler, elbette zevklerini de böyle bir havaya uyduracaklardı.

SİNOP'TAN Zihni Moray'ın merak ettiği şu: «Hatırladığıma göre, düşük Menderes'in seyahatlerinden biri sırasında, bir baba oğlunu onun yoluna kurban etmeye kalkışmıştı. Millî Devrim'den sonra, bu baba ne yaptı acaba?...»

.*. Hiç sesi çıkmadığına göre, ne yaptığı değil de, ona ne olduğu meraka değer...

ADAPAZARINDAN Orhan Akçil isimli okuyucu, mektubunda, «sabıkların düşüklüklerini, düşkünlüklerini, düzenlerini, her türlü rezilliklerini açıklıyacak tarihî vesika değerinde bir film çevrilemez mi?» diye soruyor.

.*. Çevrilmesine çevrilir tabiî... Fakat akla hayale gelmiyen rezilâne sahnelerden dolayı bu filmin dörtte üçü sansürde kesilir. Geriye kalan da, herhangi bir korku filminden farklı olmıyacağı için iş yapmaz...

ERZİNCAN'DAN Rauf Karga diyor ki: Peyami Sefa'nın haftalık siyasî bir gazete çıkaracağını duyduk, acaba doğru mu?»

.*. Buna hiç ihtimal vermiyoruz. Bahsi geçen zat, bundan sonra çıkarsa çıkarsa günah çıkarır. Nasıl olsa kâfi derecede sermayesi de var...

KADIKÖYLÜ bir okuyucu, Süheylâ Has, yazdığı mektupta, «Düşüklerin iltifatlarına mazhar olup, onların hediyeleriyle verdikleri parayla masallardaki gibi yaşıyan bir takım kadınların varlığını hemen herkes öğrendi. Haksız yere elde ettikleri servetin hesabını elbet verecekler. Bundan sonra, bu kadınlara kim bakacak?» diye soruyor.

.*. Hâlâ insan içine çıkacak yüzleri varsa, «bu ne biçim yüzdür?» diye herkesin merakla bakacağı muhakkak...

ŞİŞLİDEN Refik Erduran, «Komedi yazmağa hevesliyim. Uzun zamandanberi çalışıyorum Sonunda bir oyun yazdım. Ese dosta okudum. Komedi niyetiyle yazdığım oyun, herkesi hüngür hüngür ağlattı. Acaba nasıl etsem de, başarıya ulaşsam?» diye bir mektup yazmış...

.*. Okuyucumuz üzülmesin. Oturup bir de dram yazsın. Kendisinde bu istidat varken, dram niyetiyle yazdığı oyunun herkesi kahkahalarla güldüreceğine hiç şüphe yok...

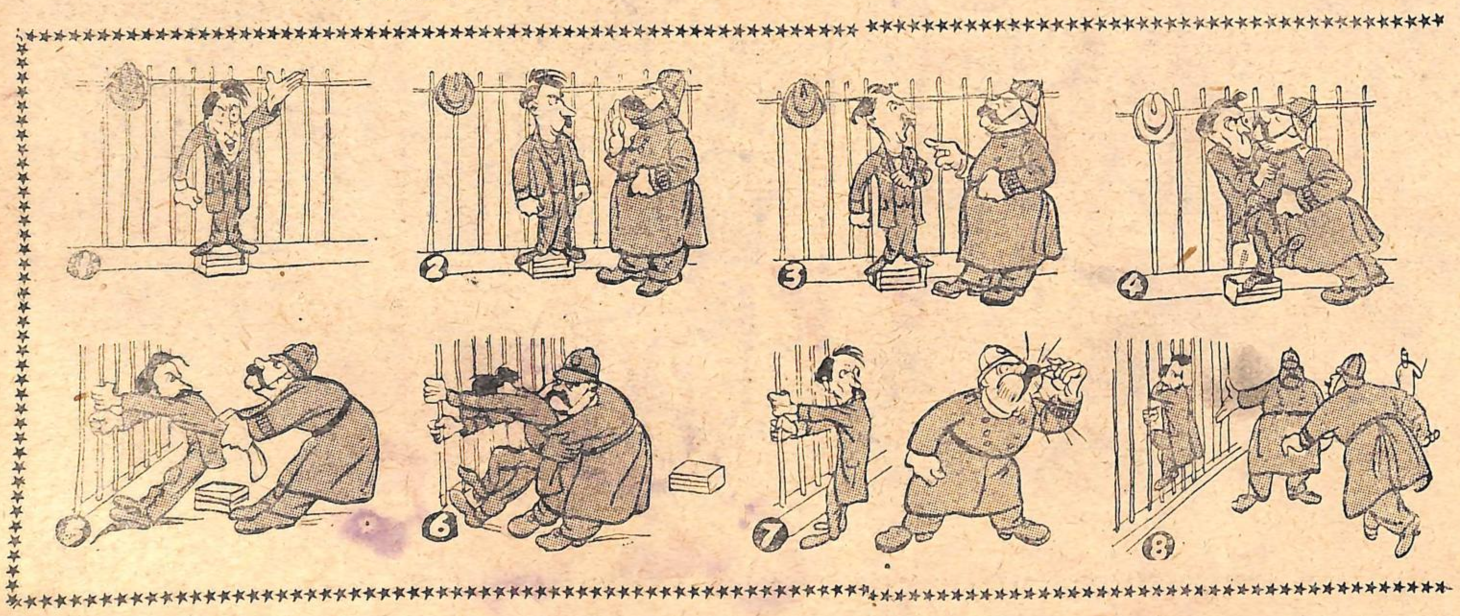

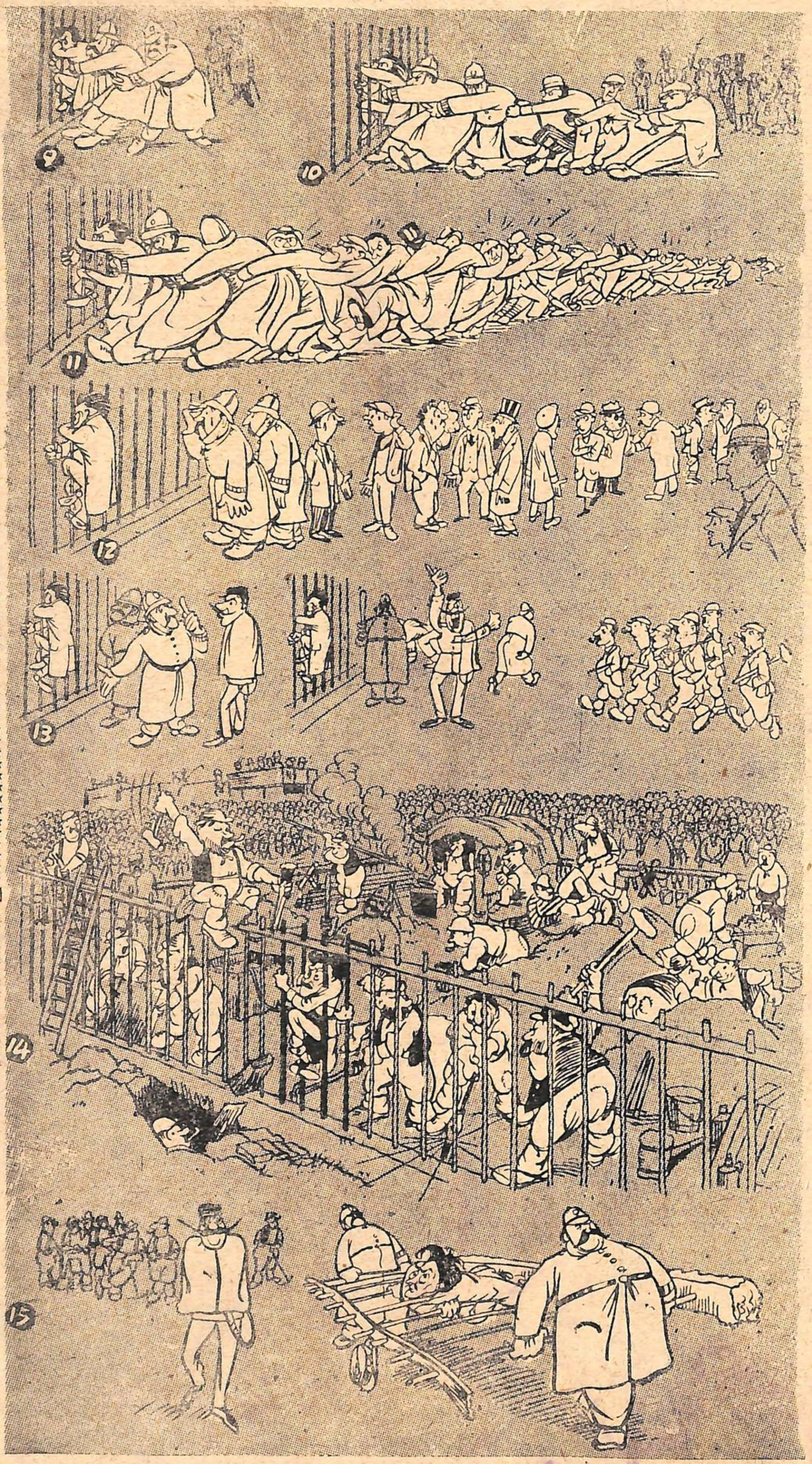

GEREKLİ TEDBİR

Düşük Menderes'in son seyahatlerinden birisi sırasında, uğrayacağı yerlerden (......) ilinin belediye başkanı, Ankara'ya şöyle bir telgraf çekmiş:

«Civar il ve ilçelerden kopup gelen binlerce vatandaş, Menderes'i sinelerine basmak için binbir zahmeti göze alarak ilimize akmaktadır. Ancak, genel başkanımızın karşılayıcı kitlesinin çeşitli ihtiyacları göz önünde tutulmalıdır. Dolayısi ile, aşağıdabelirtilen isteklerimizin yerine getirilmesi:

1 — 18000 kişiyi alabilecek, kapıları ve duvarları sağlam bir yer.

2 — Onları bekliyecek bir kac yüz polis.

3 — Fazla taşkınlık gösterenleri teskin maksadıyla bol kelepçe, cop ve gaz bombası gibi lüzumlu malzeme...»

CEVAP

Refik Koraltan, çok hoşlandığı bir dansözle başbaşa oturmuş, kadını sıkıntıdan esnetenen bir ilân-ı aşk döktürüyordu. Sözlerini:

— Bir tanem diye bitirdi. İnsafa gel, kerem et de şu çılgın kalbim ferahlasın. Bana cevap ver. Öyle bir şey söyle ki ayaklarım yerden kesilsin ...

Feleğin cemberinden beline kemer yapmış pişkin dansöz gayet sakin:

— Git kendini as, cevabını verdi...

İŞİN KOLAYI

İskoçyadan henüz yeni dönmüş bir seyyah anlatıyordu:

— Oradaki tren istasyonlarının isimlerinin söylenmesi o kadar zordu ki tasavvur edemezsiniz. Meselâ «Llanfecpfil gogerych» diye bir istasyon vardı, tren burada durduğu zaman, kondüktör şöyle bağırıyordu: «Burada inecek olan varsa, orası burasıdır işte...»

DEDEKTİF olabilir misiniz?

Şakir'in iyi dostlarından Kont Guiceppe Puccini meşhur dedektife bir yıldırım telgrafı çekerek onu acele İtalyaya çağırdı. Şakir derhal bir uçağa atlıyarak oraya gitti.

Kont Şakir'i görür görmez ağlamaklı bir sesle:

— Mahvoldum Şakirciğim, dedi. Çok sevdiğim ve hususî surette yaptırdığım bisikletim çalındı. Onu bulamazsan intihar bile edebilirim, iyi mi?»

Şakir derhal soruşturmaya başladı ve ertesi gün meşhur rejisör Vittorio de Sica'yı tevkif etti. Şakir Sica'nın hırsız olduğunu nasıl çakmıştı? .

CEVAP

Çünkü o sırada Vittorio de-Sica Bisiklet hırsızları filmini çeviriyordu. Film için bir bisiklet lâzım olmus ve Kont'un bisikletini çalmıştı..

ÇEVİREN :
ADNAN TAHİR

Kapının önünde simsiyah ve koskocaman bir otomobil bekliyordu. Gri elbiseli iki adamdan biri:

«— Azıcık bekleyin profesör» diye mırıldandı. «Bizi kimsenin görmemesi lâzım. Caddeye bir göz atalım.»

Cadde bomboştu. Ünlü psikiatri profesörünü telâşla arabaya bindirdiler. Şoför farları yaktı. Otomobil sessiz bir hamleyle yerinden fırladı ve karanlığı ikiye bölen korkunç bir süratle ilerlemeğe başladı.

Gri elbiseli iki adamın arasına büzülüp kalan profesör derin bir sessizliğe gömülmüştür. Çok düşünceli görünüyordu.

Gecenin bu ilerlemiş saatinde ondan ne istiyorlardı acaba?... Kraliyet sarayına götürüldüğünü pekâlâ anlamıştı. Ama niye götürüldüğünü kestiremiyordu bir türlü.

«— Âcil bir vak'a olmalı» diye kendi kendine söylendi.

Uyku sersemliği hâlâ geçmemişti. Öylesine acele giyinmişti ki, kravatının düğümü, düğümden başka herşeye benziyordu muhakkak.

Gizli bir kapıdan girip ıssız koridorlar boyunca yürüdüler. Büyük bir kapının önüne gelmişlerdi. Gri elbiseli iki adam burada profesörü bir yavere teslim etlire. Yâver de onu huzura çıkardı.

«— Efendimiz doktor geldi. Emirlerinize âmade.

Bütün soğukkanlılığına rağmen profesör müthiş heyecanlanmıştı. Mahçup bir ifadeyle birkaç kere iğilip doğrularak Kralı selâmladı:

«— Emirlerinize amadeyim majeste...»

Kral, yüzünü gözünü buruşturmuştu birdenbire, sıkkın bir hali vardı. Meçhul bir şeyi kendinden uzaklaştırmak isteyen bir tavırla sağ elini havaya kaldırmış boşluğu tokatlar gibi garip hareketler yapıyordu.

«— Çok rica ederim profesör.. Bu memlekette başlıbaşına bir otorite olduğunuz muhakkak. Ama bakıyorum herkes gibi siz de beni alaya almaktan geri kalmıyorsunuz. Bana, majeste, altes, kral hazretleri falan filân demekten vazgeçin. Ben delinin biriyim. Delinin biri olduğumu da gayet iyi biliyorum. Bunu ikide bir yüzüme vurmakta mâna yok.»

Heyacanını yatıştırmağa muvaffak olan profesör şimdi hayretler içindeydi:

«— Deli mi dediniz?...»

«— Evet deli dedim. Yeni bir şey de sayılmaz bu. Seneler denberi kendini kral zanneden delinin biriyim ben. Bana istedikleri kadar efendimiz desinler.. Majeste, altes gibi parlak tâbirleri istedikleri kadar tekrarlasınlar kıymeti yok. Ben ne olduğumu biliyorum. Kararım da gayet kesin. Beni tedavi edeceksiniz.»

Profesörün şaşkınlığı mütemadiyen artıyordu. Bunca yıllık meslek hayatında nelere, nelere şahit olmuştu. Lâkin böyle vaka ile ilk defa karşılaşıyordu. Deli olduğunu ileri süren bir adam kendini kral zannettiği id diasındaydı aynı zamanda. İşin tuhafı, kendini kral zannettiğini söyleyen adam hakikaten kraldı da.

Doktor. bütün ikna kabiliyetini dilinde toplayarak, kralı hakikaten kral olduğuna inandırmak için uzun boylu konuştu, misâller verdi, mucip sebepleri izah etti. Nafile, berikinin kafasındaki sabit fıkri söküp atmağa hiç bir şekilde imkân yoktu. Son derece müşkül duruma düşen ilim adamı nihayet şöyle bir çare buldu:

Kral hazretleri. aslında kral oamadıkları halde kendilerini kral zannettiklerine göre, bu dertten kurtulmak için yegâne çare tahtı terketmekti.

«— Fikri güzel.. fakat tatbiki imkânsız.»

«— Niçin efendim?...»

« —Ailede benden sonra tahta geçecek kimse yok ta onun için?»

«— Krallıktan vazgeçip memleketi cumhuriyetle idare etseniz.. Böylece Reisicumhur olur, kendinizi kral zannetmekten de kurtulursunuz.»

Buluş hiç de fena değildi. Durum ertesi gün gazete ve radyolarla ilân edildi. Memleket, totaliter bir rejimden demokrasiye geçiyordu. Cumhuriyetçiler topyekûn kralı destekliyordular. Buna mukabil mutlakiyetçiler, kralın yine kral kalması için ona karşı koymağa başlamışlardı. Neticede bunlar da yola geldi ve Cumhuriyet ilân edildi.

Aradan üç ay kadar geçmişti. Psikiatri üstadını Reisicumhurun karşısına çıkardılar:

«— Beni emretmişsiniz ekselans..»

«— Ekselâns filân bir tarafa bırak da beni tedavi et Allahaşkına...»

«— Ne var efendim?... Yine bir şey mi oldu?...»

«— Deliliğim sürüp gidiyor. Ben şimdi kendimi ne zannediyorum biliyor musunu?...»

«— Hayır bilmiyorum.»

«— Reisicumhur zannediyorum... kurtarın beni bu dertten.»

Saatlerce süren bir müzakere ve münakaşa faslından sonra doktorun bulduğu çarede karar kılındı:

Kendini Reisicumhur zannetmekten kurtulması için kral hemen istifa edecek ve muhalefet partisinin başına geâerek lider olacaktı.

İki hafta sonra yine karşı karşıya gelmiştiler.

«— Anladım efendim» diye doktor konuştu. «Bu sefer de kendinizi muhalefet lideri zannediyorsunuz.»

«— Bravo... tebrik ederim... tam üstüne bastınız.. ben lider filân değil, düpedüz deliyim.»

Doktor yeni tavsiyelerde bulundu. Tavsiyeleri tavsiyeler takip etti ve bütün bunların sonunda bir vakitlerin kralı artık lâlettayin bir adam oldu... günün birinde de kalkıp profesörün muayenehanesine gitti.

«— Hocam ben artık gelişi güzel bir insanım değil mi?...»

«— Evet, ne olmuş?...»

«— Ne olmuş da ne demek?... Ben insan minsan değilim... kendimi insan zannediyorum sadece.. himaye ve tedavinize muhtacım.. lütfen..»

Bu işin böyle yürüyemiyeceğine kanaat getiren ünlü doktor sabık kralı sabit fikirlerinden kurtarabilmek için ona yepyeni bir hüviyet vermekten başka çare bulamıyordu.

Kesin ve nihaî bir tecrübe olaçaktı bu seferki. Onu derhal bir kilinige yatırıp hormon tedavisine başladı. Kendini daima bir başkası zanneden adam süratle değişiyor, kadınlaşıyordu.. Küçük bir de ameliyattan sonra harikulâde bir genç kız oldu.

O kadar tatlı, öylesine de cana yakındı ki, profesör dayanamadı, ona aşık oldu ve evlendiler.

Yıldırım nikâhını takip eden saatlerde balayı için indikleri sayfiye otelinin bir odasında başbaşa kalmışlardı. Bu başbaşa kalma durumunun haftasında gelin hanımın bir geceyarısı doktoru dürterek uyandırdı.

«— Bana baksana... biz evleneli bir hafta oldu. Ben kendimi hâlâ genç kız zannediyorum. Geceleri uykum kaçıyor.. İçimde de bir tuhaflık var. Tedavi için ne bekliyorsun?...»

Doktor, başını ellerinin arasına almıştı. Dedin derin düşünüyordu:

«— Çok özür dilerim.. Bu defa seni tedavi etmeme imkân yok.»

«— Neden?...»

«— Zannetme hastalığına ben de tutuldum galiba?...»

«— Ya demek öyle?... Kendini ne zannediyorsun bakalım?»

«— Erkek zannediyorum.»

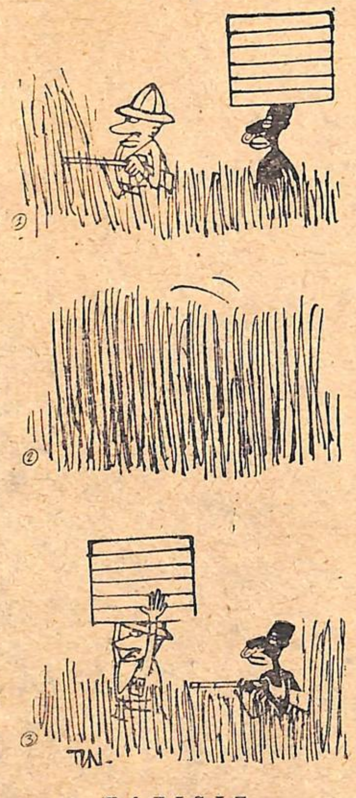

YAZISIZ

YAZISIZ

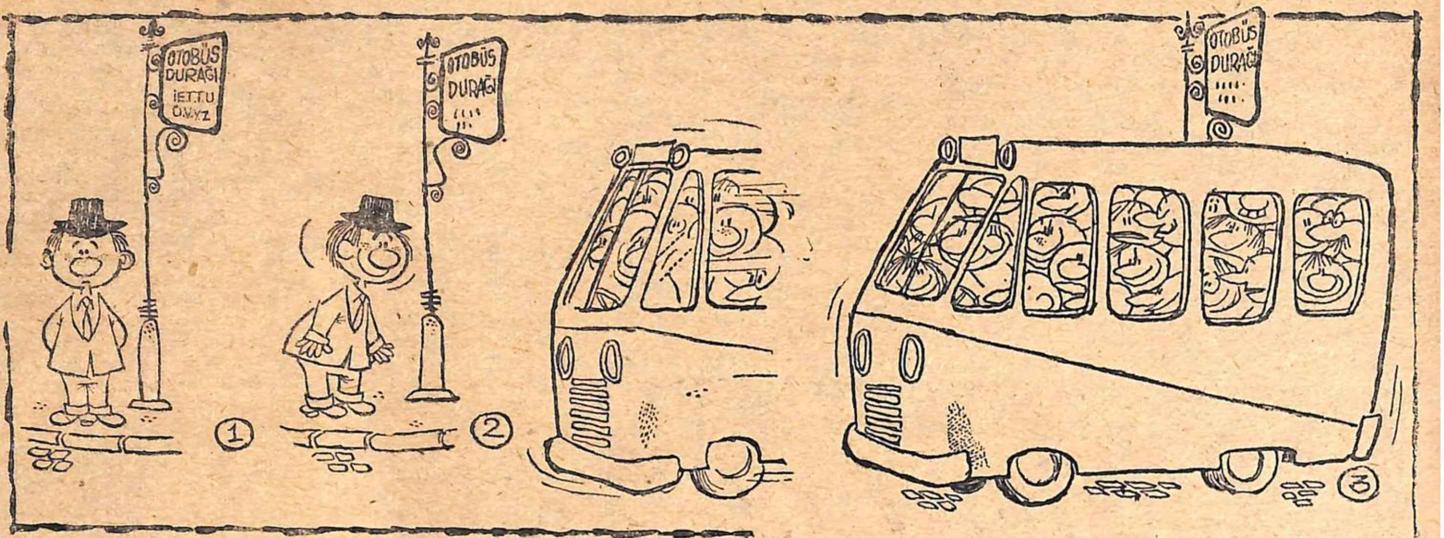

YOLUNU ŞAŞIRMIŞ

Amerikalı genç milyoner, hayatında ilk defa petrol kuyularını görmeğe gidiyordu. Teksas'ın kurak, çıplak ve ıssız düzlüklerinde yol alırken, şoföre sordu:

— Şu kaktüsün üstündeki kuşun adı nedir?

Teksaslı şoför, gururlanarak:

— Cennet kuşu, dedi.

— Milyoner genç kendisini tutamadı:

— Vaah, vah!... Hayvancağız yuvasından çok uzaklaşmış desenize...

HAYAT MEMAT MESELESİ

Kasaba doktoru telefonu kapıyarak, hizmetçiye seslendi:

— Çabuk çantamı getir. Telefon edeen şahıs, ben olmazsam öleceğini söylüyor.

Doktorun genç kızı, okumakta olduğu kitaptan başını kaldırdı:

— Telâşlanmayın babacığım, o telefon herhalde bana idi...

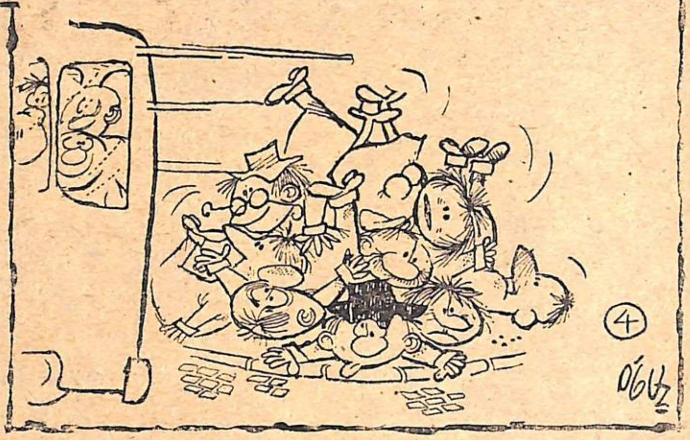

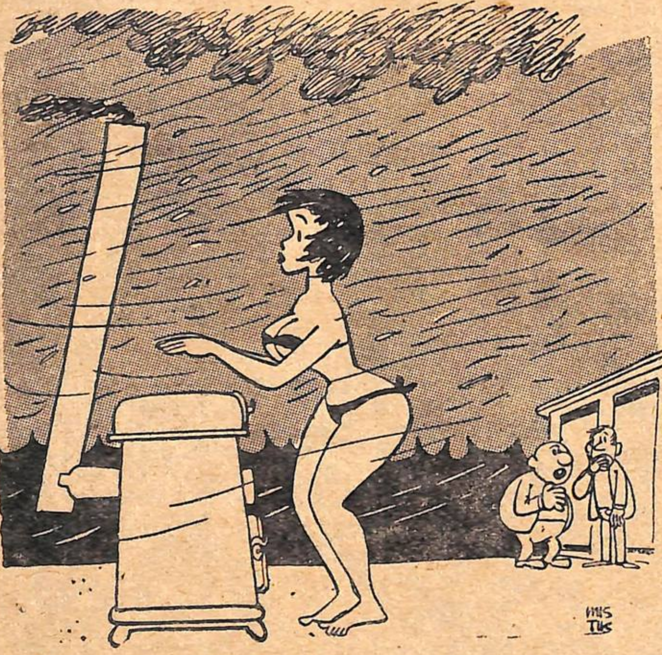

— Ne bahasına olursa olsun bu yazı denizde geçirmeğe karar vermiş.

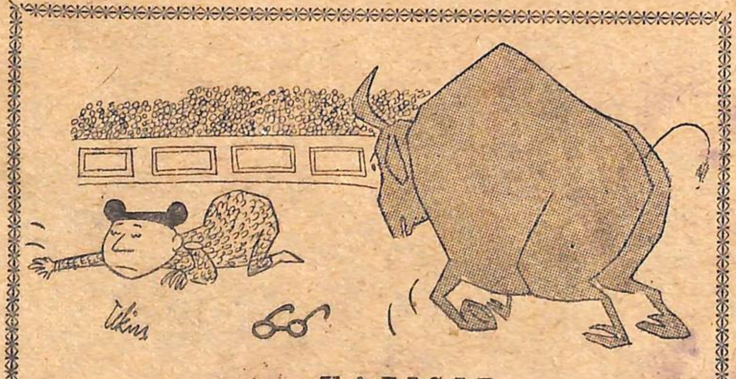

YAZISIZ

seçme saçmalar

★ Bu tenha yerleri zannetmeki halidir.

Yassıada

★ Bakakalırım giden geminin ardından

Ali İpar

★ Eyvah ne yer ne yar kaldı.

Sabık Celâl

★ Rica ederim rahatsız olmayın.

Doktor

★ Geldim, gördüm, yendim.

Tavla Şampiyonu

★ Ormanda ateş yakmak yasaktır.

Tarzan

★ Hüsnü dün sahanın yıldızıydı.

Robert Taylor

★ İdare et be Abi!..

Sabık İdare heyeti

★ Kaş yaparken göz çıkardı.

Rimel Necla

★ Kalemcioğlu anlar mısın ilmî hikmetten
Aman ustacığım kilimi kim çaldı mektepten

Benderlioğlu

★ Hava alırsın sen.

Atmosfer

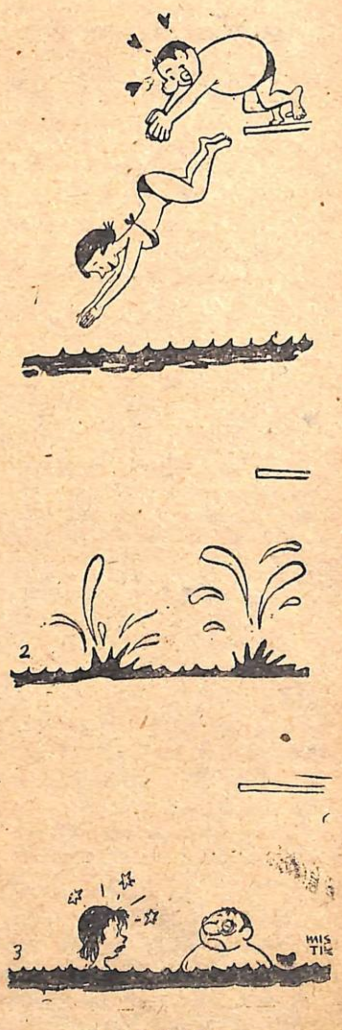

YAZISIZ

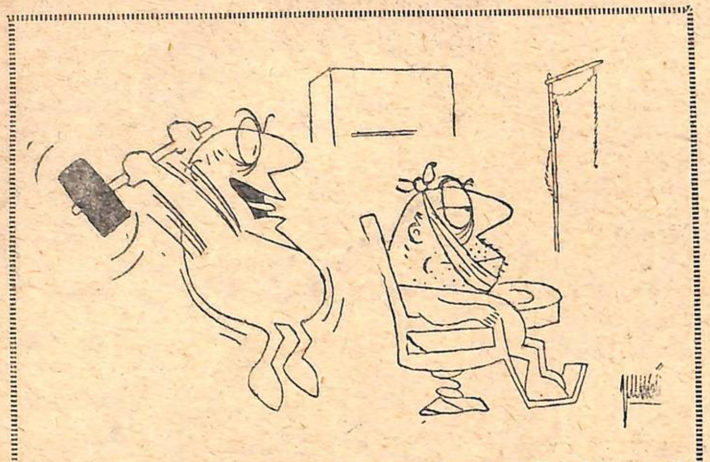

— Ben morfin yapmam ama siz gene dişinizin çekildiğini duymazsınız!!!....

GÖRÜŞ FARKI

Ankarada, Devlet tiyatrosu tarafından temsil edilen piyeslerden birisinin ilk gecesi idi. Oyunun başlamasına çok az zaman kalmışken, düşük Menderes ve mutad yâranı tiyatroya geldiler.

Gazetecilikle kiralık alkışçılığı birbirinden ayırd edemiyen bir zat:

— Ne şahâne bir giriş dedi.

Onun hemen yanında oturan fıkra yazarı Şinasi Nahit yüzünü buruşturdu:

— Ne berbat bir oyuncu, karşılığını verdi.

TAŞ DEVRİ

YAZISIZ

bilmece

Bir gün adamın biri çok güzel bir kızla evlendi. Evliliklerinin ilk ayları çok mesut geçti Fakat bir akşam eve geldiği zaman bütün konu komşuyu kendi evlerine dolmuş ağlaşır buldu. Adam heyecanla kadınlardan birine:

«— Ne var? ne oluyorsunuz böyle? bizim hanım nerede?» diye sorunca kadın iki gözü iki çeşme hıçkıra hıçkıra.

«— Ah dedi ne sen sor ne ben söyliyeyim söylemeye dilim varmıyor.»

«— Söylesene be kadın.»

«— Sizin hanım vardı ya..»

«— Eee..»

«— Onu sizin tekir kedi yedi.»

«— Ne..» bu adamcağızın son sözü oldu. Çok sevdiği karısını kedinin yediğini duyunca enfaktüsten o da gitti.

Peki ama ufacıkbir kedi bir kadını nasıl yer?..

CEVAP

Çünkü o kadın Güliver'in karısıydı. Onu cüceler memleketine gittiği zaman sevip almıştı. Bu arada Güliverinde nasıl öldüğünü öğrendiniz. Aferin öğrenin, iyidir.

PSİKİYATRİS KENAN

Kenan ne tıbbıyeye gitmekle, ne de doktorlukla bir ilgisi olmadığı halde Beyoğlunun göbeğinde doktorluk nasıl yapacaktı?...

Bu sual tıbla uğraşanlar için gerçekten cevaplandırılması güç bir mana taşıyordu. Çünkü Kenan hayatı süresi içinde bir apandisit ameliyatı olduğu zaman, bir kaç kere de geçirdiği ufak tefek kazalar sebebiyle tıbla ilgilenmişti. Peki ama Kenan'ın bu merakı nereden geliyordu?.. Anlatalım.. Kenan'da çok az kimsede olan ruhsal bir özellik vardı. O daha bir adamı görürgörmez bir balık adam gibi karşısındakinin ruhuna dalıveriyor ve vapur tarifesi gibi okuyuveriyordu. Arkadaşları arasında ismi Psikiatris Kenandı. Bir gün en iyi arkadaşı Selâmi'nin çok üzgün olduğunu görmüş ve.

«— Senin içinde bu gün bir sıkıntı var» demişti. İşte bu Kenan'ın meşhur olmasına yetmişti. Kenan'ın bu ünü mektep sıralarından askerlik teskeresi alana kadar devam etti.

Hiçbir mesleği yoktu. Yapacağı tek şey psikoloji üzerine bir iş olmalıydı. Aleläde bir gazoz kapağından herkesin çıkaramadığı manayı çıkaran Kenan arkadaşlarının da teşvikiyle bir muayenehane açtı... Elbirliği ile orayı döşediler. Kimi bir kanepe, kimi bir masa getirdi. Hatta oraya bir telefon bile koydular. Gerçi bu telefon bir hatta bağlı değildi ama, bağlı olanlar daha mı işe yarıyordu yani?. Zaten Kenan'ın telefonluk bir işi de olmayacaktı. Sonra o koca İstanbulda biricik PSİKİATRİS ti. Bu işin mektebi olmadığına göre diplomaya da lüzum yoktu. Arkadaşları buldukları resimler ve afişlerle duvarları süslediler. Birisi de «Ruhların İntikamı» filminin afişini bulup getirmişti.

Bir hafta sonra orası hırdavatçılar çarşısına dönmüştü ama bir ruh mütehassısının da muayenehanesi böyle olurdu. Son olarakta arkadaşları Kenan'a kırmızı bir elbise hediye ettiler. Çünkü kırmızı psikolojiye en çok etki eden renkti.

Bir sabah Kenan nihayet muayenehaneyi açtı. Şöyle etrafı bir dolaştı herşey tamamdı. İşte artık şöhret onu bekliyordu. İlk müşterisine ne yaman psikolog olduğunu göstermeliydi... saatler birbirini kovaladı gelen giden yoktu. Kenan biraz bozulur gibi oldu. Pencereden gelen geçenlere baktı. İçinden. «— Bilmiyorlar inekler dedi. Halbuki hepsinin ruhsal bir derdi var. Memlekette tonla apandisit doktoru var ama...

Kenan düşüncesinin cümlesine acele bir kaç nokta koyarak doğruldu. Tamam merdivenlerden biri çıkıyordu.

Adam içeri girdiği zaman Kenan'ı gayet ciddî buldu.

«— Şey dedi doktor Kenan bey siz misiniz?»

— Evet... buyurun... şu divana uzanın.

Adam önce etrafına acaip acaip baktı sonra gitti divana uzandı.

Kenan bir müddet oturduğu yerden tavana baktı sonra adamın yattığı divanın etrafında bir iki tur attıktan sonra konsultasyona başladı.

«— Merdivenleri yavaş çıktığınıza göre düz ayak bir evde oturuyorsunuz. Kapıyı hassas bir insan gibi açmanız sizin erken kalktığınızı gösteriyor. Ayakkabılarınızda toz olmadığına göre sıkıntıya gelemiyen bir mizacınız olduğu belli. Lâcivert elbise giymenize gelince güneşli havalardan nefret ediyorsunuz, bu aynı zamanda sizin çay, balo, nişan, düğün gibi toplantılara gittiğinizi gösteriyor. Yeşil kravat takmanız mutekit bir tarafınıza işaret ediyorsada bu sizin bileceğiniz şeydir. ceketinizin iki düğmesinden yalnız birinin ilikli olması dalkavuk ruhlu bir insan olmadığınıza işarettir. Kravatınızı gelişi güzel bağlamanız temiz havayı tercih ettiğinizi gösteriyor. Dolma kaleminizi ceketinizin ön cebine takmanız hırsızlardan çekinmediğinize ve dolayısıyle cesur bir adam olduğunuza delildir.

Bunlar konsultasyon neticesi...

Kenan biraz nefeslendi ve sonra bir iki volta attıktan sonra devam etti.

«— Şimdi beni iyi dinleyiniz. Reçeteye geçiyorum. Konsultasyonumun sonucu; siz çok yalnız bir insansınız. Önce evinize can yoldaşı serseri bir kedi alın. Çünkü serseri kediler hayatı daha çabuk anlamış olgun hayvanlardır. Sonra bir sabah en açık renk elbiselerinizi giyerek dışarı çıkın. Önce çok kalabalık bir otobüse atlıyarak şehri şöyle tur edin. Sonra vapura binin ve Kanlıcaya gidin. Yolda daima denize bakın. Yürürken şarkı söylerseniz daha hoş olur. Çünkü şarkı psikolojiyi takviye eder. Sonra oradan Küçüksu plâjına gidin. Kendinize bir aile kabinesi tutun. Soyununca kumlara uzanın ve plâjın en güzel kadınını seçip onu adamakıllı seyredin. Biraz sonra denize girin.. giyinip eve dönün. Bu programı bir hafta devamlı tatbik edin. Bir şeyiniz kalmaz... Ha unutuyordum. Bu arada hiç iç çamaşırı giymiyeceksiniz. Çünkü iç çamaşırı insanın içinin sıkıntısını arttırır.

Kenan lâfını bitirince adam yattığı yerden doğruldu. İki kolunu yukarı aşağı oynatıp kültür fiziğe benzer hareketler yaptı ve sonra Kenan'ın tam karşısına geçip ona müthiş bir yumruk attı...

Kenan yediği yumruğun tesiriyle iki altmış beş yere uzanırken herif dişlerinin arasından söylendi:

«— Ulan o kadar sabredip tırasını dinledik ama iç çamaşırının ülserle ne ilgisi var?..»

SUAVİ SÜALP

VITES MAHMUT
7.
VİTES MAHMUT SOSYETİK BAY RIFKIDAN YEDİĞİ DAYAĞIN ACISINI KENDİ USULÜNCE ÇIKARMIŞTI. ROMANIN ÇİZGİCİSİ BU DURUMDAN MEMNUN DEĞİLDİ...
YAVU KALKTINIZ HİKÂYEMİ PAT DİYE BİTİRDİNİZ. DİYE HALBUKİ DAHA BENİM DİYECEKLERİM VARDI.. SİZ ROMANIN BU HALİNİ BEĞENDİNİZ Mİ YANİ?..
NE ZAMAN KOVBOYCULUK OYNUUCAZ ABİ?
VALLA BEN NE BU HALİNİ NE ESKİ HALİNİ BEĞENDİM...
HİKÂYEYE YENİDEN BAŞLAYACAKSINIZ VE DİLEDİĞİM ŞEKİLDE BİTİRECEKSİNİZ...
EE SIKARSIN AMA! SENİN SÖYLÜYECEKLERİNDEN BANA NE BE! BEN BU SOSYETİK ÇIRKEFLERDEN AŞAMAM... DİYECEKLERİNİ, DERDİNİ GİT TEMİZLİK İŞLERİNE ANLAT...
HADİ KOVBOYCULUK OYNUYALIM...
HADİ BEN GİDİYORUM... SOSYETEDEKİ KARININ ŞAPKASINDAN HERİFİN VURDUĞU MİLYONDAN BANA NE... GEL KÜÇÜK OSMAN!
KOVBOYCULUK ONAMAĞA GİDİYORSUNUZ HÄ.. BEN SİZE KOVBOYCULUĞU GÖSTERİRİM... SANKİ KOVBOYLARIN ARASINDA KÖTÜ ADAMLAR YOK MU!..
KOVBOYCULUĞA Dİ Mİ ABİ?
VİTES OSMAN GAZA BASARKEN BEN DE ARABANIN ETRAFINDAKİ ŞEHİR DEKORUNU SİLİP YERİNE KOVBOYLARLA KIZILDERİLİLERİN BOL BOL ÖLDÜKLERİ MEMLEKETİ ÇİZDİM...
MAHMUT AĞBİ BE... BİÇ GAĞİP YEĞLEĞE GELDİK...
BU SIRADA TEPELERDEN BİRİNDF
YAZ ŞAŞKIN GÖZ... TOPU AT...
Y-YAZ... Ş... ŞE... NERDEYDİ.. HA... ŞAŞKIN GÖZ...
SINIR TOPRAKLARIMIZA GİR-
YİHHU!
CİYAK
CENGAVERLER AZSIZ ARABAYI ENSELEYİN!

YUM GÖZÜNÜ AÇ AĞZINI

gabriel chevallier'den • alpaçin

— 6 —

Piechut şaşkın şaşkın sordu:

— Bilmiyordum doğrusu. Demek Fransa'nın başı dertte. Onu neden kurtaracağız?

Mösyö Oscar ve Mösyö Justine birbirlerine baktılar. Halen mevcut olmıyan gazetenin yazı işleri müdürü:

— Vay canına, dedi. Görünüşe göre, sizin dünyadan haberiniz yok. Fransa'yı, bazı Fransızlardan kurtarmamız gerekiyor. Bizim aklımız ve sizin paranızla, bu işi başarmamız zor olmıyacak.

Piechut başını salladı:

— Şimdi anlıyorum. Demek ki, Fransa çok kalabalıklaştı. Fransızların hepsini almıyor. Fransa'yı bu fazlalıklardan kurtarmak zorundayız?

Mösyö Justine, sıkıntılı sıkıntılı içini çekti.

— B i z i m bahsettiğimiz Fransızlar, sizin bildikleriniz değil, Mösyö Piechut. Biz Meclis'de bulunan bazı kimselerden bahsediyoruz.

Piechut endişeliydi:

— Bu politika denilen şey fazla caprasık. İleride biz de Meclis'e girersek, Fransa'yı bizden kurtaracak kimseler cıkmasın sakın?...

Tafardel söze karışmak lüzumunu duydu:

— İyi politikacı, oturduğu koltuğu sağlama alan kimsedir. Karşımızdakilerin hataları ortada. Biz onlar gibi yapmıyacağız.

Piechut:

— Anladım, dedi. Hatalarımızı gizliyeceğiz demek istiyorsun... Eh, zaten ticaret hayatında da böyledir.

Mösyö Oscar yumruğunu masaya indirdi.

— Onları zayıf taraflarından yakalıyacağız...

Tafardel:

— Yani midelerinden, dedi.

Mösyö Justine ekledi:

— Ve keselerinden...

Yazı işleri müdürü, sözüne devam etti:

— Boynuzlarını unutmayın. Onların çoğu, boynuzlarını destek yaparak ilerlemiştir...

Piechut konusulanlardan hicbir sey anlamamıştı ama, bozuntuya vermedi.

— Eh dedi. Elbet ben de bir taraflarından yakalarım. Beni düşündüren başka bir şey var. Bu politikacılar, yatak odalarına bile yalnız girmiyorlar. İçlerinde bir tanesini olsun tek başına görmedim. Sadece ölüleri yalnız kalıyor.

Tafardel başını salladı.

— Parti ruhu da budur zaten.

— Peki ama, bizde böyle bir şey yok.

— Ne gibi bir şey?

— O parti dediğinizden...

Mösyö Oscar:

— Para var ya, para... dedi. Ötesi kolay.

— Yani bir de parti mi satın alacağız?

Cevabı Mösyö Justine verdi:

— Daha ucuzu var. Yeni, gıcır gıcır bir parti kuracağız. Bunların hepsi kullanılmış, eski partiler. Güvelerin kemirip koflaştırdığı köhne koltuklar gibi...

Piechut gözlerini iri iri açmış, soluk bile almaksızın onu dinliyordu. Justine, sözlerine devam etti:

— Kuracağımız parti çok taraflı olacak. Her zihniyetin ve zümrenin sesine kulak vereceğiz. Din adamlarının, işçilerin, küçük memur tabakasının ve çiftçilerin seslerine...

Piechut:

— Bu seslerin hepsini birden dinlersek hiçbir şey anlaşılmaz, dedi. Hem, din adamları konuşmaktan ziyade mırıldanırlar. Ne söyledikleri işitilmez bile. Küçük memurlara gelince, onların konuşacak halleri yok zaten... İşçiler de fazla gürültü yaparlar.

Tafardel söze karıştı:

— Aristokratlarla, burjuvaları unutmıyalım.

Mösyö Justine, eliyle «boşver» gibilerden bir işaret yaptı.

— Aristokratlar konuşmazlar, işaretlerle anlaşırlar. Ötekiler ise, ençok duyulan ses ne diyorsa aynı şeyi söylerler. Zaten, onlara kulak vereceğiz demek, gerçekten dinliyeceğiz manâsına gelmez ki... Söylediklerini anlamasak da olur, yeter ki dinliyor görünelim...

— Mükemmel... Ben, çiftlikte de böyle yaparım. Herkes derdini anlatır, dinler gibi görünüp baska şeylerle meşgul olurum.

Böyle söyliyen Piechut idi. Tafardel:

— Politikacılık da budur işte, dedi. Sağlık dispanserinde benim yaptığımın aynı... Hastalar konuşurlar, konuşurlar. Sonunda, ya «kinin» derim veya «İngiliz tuzu»... O kadar insanı dinlemeye can mı dayanır?

Mösyö Oscar, sözü kısa kesti:

— Partimizin programı bir yana, tutumu anlaşıldı. Herkesle bir görünüp, hiç kimseden yana olmıyacağız. Onları dinliyeceğiz fakat kendi bildiğimizi okuyacağız.

Piechut:

— Tamam, dedi. Parti dediğin de böyle olmalı. Nedir o, yok işçi partisi, yok çiftçi partisi?... Bizim partiye işçiler de, çiftçiler de, zenginler de, yoksullar da girmeli. Genç, ihtiyar, kız, dul diye ayırma yapmıyacağız. Hristiyanlar, Museviler, k o y u dindarlar, dinsizler, isçiler, patronlar, içki satanlar, içki içenler, kocalar, aşıklar, hırsızlar, polisler, garsonlar, müşteriler, sözün kısası herkes girebilir... Hatta baska partiden olanlar mize bir isim bulmalı...

Cümlenin sonunu getiremedi. Tafardel:

— Kısa kes dostum, diye atıldı. Herşeyden önce, parti-

Mösyö Oscar:

— Haklısın, dedi. Çekici bir isim olması şart. Öyle bir isim ki, bu ismi her duyan, kendi aradığını bizim partide bulacağını düşünsün...

Mösyö Justine:

— Evet, diye söylendi. Sanki bir parti değil de, bir panayır, hiç olmazsa bir bonmarşe tesiri bırakmalı...

Piechut:

— Buldum, dedi. «Herkesin partisi»...

Tafardel kaşlarını çattı.

— Rica ederim ciddî ol, azizim. Parti ismi mi düşünüyorsun, yoksa Madam Pupet'in randevu evini mi?

Mösyö Oscar, kendi kendisine bir şeyler mırıldanıyordu. Nihayet, gözleri parlıyarak atıldı:

— «Fransa Cumhuriyet partisi» nasıl? İçinde hem Fransa'nın lâfı var, hem de Cumhuriyetin. Partiye lâf söyliyecek Tanrı kulu çıkmaz.

Tafardel:

— Bu da olmaz, dedi. Fransa, sadece Cumhuriyetçilerden ibaret değil. Evde kalmış kızları, kötü şairleri, hatıralarından baska serveti olmıyan müzelik ihtiyarları da düşünmeliyiz. Onların hepsi Kraliyet devrinin hasretini çekiyorlardır.

Mösyö Justine söze karıştı:

— Şu halde, «Muhafazakâr ve devrimci, Fransız analarının bütün evlâdları partisi» diyelim.

Tafardel'in aklı, bu teklife yatmıştı.

— «Muhafazakâr ve devrimci» sözü de gereksiz. Böylece lâfı uzatıyoruz. Sadece, «Fransız analarının bütün evlâdları partisi» yeter.

— Mösyö Oscar, önüne bir tabaka kâğıt çekti:

- Devamı var -

Vitonal
YARA, YANIK MERHEMİ
ECZACIBAŞI İLAÇ FABRİKASI

1960 YILINDA
70 Apartman Dairesi
AYRICA
5.200.000 TL.
CEM'AN
8 MİLYON
her 200 liraya 1 kur'a numarası
TÜRKİYE İŞ BANKASI
paranızın... istikbalinizin emniyeti
FAAL d - 650

YEPYENİ BİR...
AKŞAM
AKŞAM
7 den 70e kadar herkesin gazetesi

Tef
S. Çağlayan
ÇEK
NANA (YERLİ)
SEVGİLİ SUZAN
YATINCA GÖZLERİNİ KAPAR...
"TAŞ BEBEK"